

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/364/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112220736
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5112220736.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu: Ing. Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom T. XX, XXX XX Z., štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Michalom Kováčom, advokátom s miestom výkonu činnosti Sládkovičova 9, 010 01 Žilina, IČO: 42 219 035, proti žalovanému: Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom XXX XX G. XXX, štátny občan SR, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou VARMUS s. r. o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 23.08.2016 č.k. 6C/115/2012-462, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v Žiline ako súd prvej inštancie rozhodol vo veci pôvodne v poradí prvým rozsudkom zo dňa 1.4.2014 č.k. 6C/115/2012-298 tak, že žalobe žalobcu vyhovel a určil, že navrhovateľ (žalobca) je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území C. evidovaných Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, Katastrálnym odborom na LV č. XXX ako parcela KN-C č. 76/1 - orná pôda o výmere 788 m², parcela KN-C č. 76/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 157 m², parcela KN-C č. 76/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 101 m², rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele KN-C č. 76/2 a garáž súp. č. XXX postavená na parcele KN-C č. 76/4. Odporcu zaviazal k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 132,50 eur titulom náhrady súdnych poplatkov a vo výške 6.000,90 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Vyššie uvedený prvý rozsudok vo veci odôvodnil súd prvej inštancie nasledovne:

Dňa 14.05.2009 uzavrela obchodná spoločnosť R + S Company, s. r. o., so sídlom Andreja Kmeťa 13, 010 01 Žilina, IČO: 36 412 643 konajúca prostredníctvom konateľov T. G. a Bc. U. G. a navrhovateľ ako kupujúci kúpnu zmluvu, ktorou predávajúci predal a kupujúci kúpil do svojho výlučného vlastníctva sporné nehnuteľnosti. Vklad vlastníckeho práva navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto pod č. V 429/09 zo dňa 29.05.2009. Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX vedeného Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor pre k. ú. C. zo dňa 01.04.2014 (na č. I. 271 spisu) vyplýva, že v časti ALV

sú evidované nasledovné nehnuteľnosti: parcela KN-C č. 76/1 - orná pôda o výmere 788 m², parcela KN-C č. 76/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 157 m², parcela KN-C č. 76/4 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 101 m², rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele KN-C č. 76/2 a garáž súp. č. XXX postavená na parcele KN-C č. 76/4. V časti BLV je ako výlučný vlastník uvedených nehnuteľností evidovaný odporca, a to na základe kúpnej zmluvy č. V 338/2011 z 28.03.2011 - 14/11. Dňa 25.03.2011 uzavrel navrhovateľ ako predávajúci a GARRET konajúca prostredníctvom konateľa T. G. kúpnu zmluvu (fotokópia na č. I. 178 spisu), ktorou previedol navrhovateľ na GARRET vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. (čl. I. a II. zmluvy) Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene nehnuteľností tvoriacich predmet kúpy vo výške 688.000,- eur, pričom kupujúci sa zaviazal zaplatiť predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu v hotovosti alebo na bankový účet predávajúceho uvedený v záhlaví zmluvy v lehote do 10 dní odo dňa podpísania zmluvy. Za deň úhrady mal byť považovaný deň pripísania kúpnej ceny v prospech účtu predávajúceho (čl. III. zmluvy). Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že v prípade nezaplatenia celej kúpnej zmluvy podľa podmienok upravených v čl. III. zmluvy má predávajúci tiež možnosť (právo) jednostranne od zmluvy odstúpiť formou písomného oznámenia, ktoré je účinné dňom doručenia kupujúcemu. Návrh na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech GARRET na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 25.03.2011 medzi navrhovateľom a GARRET datovaný dňa 25.03.2011 bol podaný oboma účastníkmi zmluvy na Správu katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011 o 08.55 hod., čo vyplýva z tohto návrhu (fotokópia návrhu na č. I. 175 spisu). Správa katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011 o 12:45 hod. (presný čas vyplýva z podania Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálneho odboru zo dňa 27.11.2013 na č. I. 172 spisu) vydala rozhodnutie č. V 336/2011, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam v prospech GARRET na základe uvedenej kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a GARRET. Navrhovateľ listom zo dňa označeným ako Odstúpenie od zmluvy - oznámenie zo dňa 20.04.2011 adresovaným GARRET (na č. I. 11 spisu) s odkazom na kúpnu zmluvu uzavretú medzi ním ako predávajúcim a GARRET ako kupujúcim oznámil GARRET, že vzhľadom k tomu, že kupujúci neuhradil predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu v dohodnutej lehote splatnosti a neurobil tak ani ku dňu spísania oznámenia, odstupuje týmto jednostranne od uvedenej kúpnej zmluvy, pričom odstúpenie od kúpnej zmluvy je účinné dňom doručenia kupujúcemu. Podľa podpisu T. G. ako konateľa GARRET na tomto liste datovaného dňa 20.04.2011, T. G. prevzal tento list týmto dňom. Keďže v konaní nevyšiel najavo opak, súd vychádzal zo skutkového tvrdenia navrhovateľa, že GARRET mu kúpnu cenu dohodnutú v kúpnej zmluve zo dňa 25.03.2011 doposiaľ nevyplatila. Tomu nasvedčuje aj čestné prehlásenie T. G. zo dňa 17.05.2012 (na č. I. 21 spisu), v ktorom sa udáva, že si GARRET nesplnil uvedenú povinnosť vyplývajúcu mu z predmetnej kúpnej zmluvy. Z obsahu pripojeného originálu spisu Správy katastra Kysucké Nové Mesto spis. zn. V 338/2011 doručeného súdu dňa 17.02.2014 podaním Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor zo dňa 13.02.2014 vyplýva: Na č. I. 1 sa nachádza návrh na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 25.03.2011 medzi navrhovateľom a GARRET datovaný dňa 25.03.2011, ktorý bol podaný na Správu katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011 o 09.27 hod., čo vyplýva z tohto návrhu (originál návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na č. I. 1 pripojeného spisu). Ako navrhovatelia sú na návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedený GARRET konajúci prostredníctvom T. G. a odporca. Na návrhu na vklad sa nachádzajú dva podpisy, a to T. G. ako konateľa GARRET (o tomto podpise sa svedok T. G. na fotokópii tohto návrhu na č. I. 114 spisu na pojednávaní dňa 07.02.2014 vo svojej výpovedi vyjadril, že je jeho pravým podpisom) a ďalší podpis pri mene a priezvisku odporcu, o ktorom podpise sa svedok T. G. na fotokópii tohto návrhu na č. I. 114 spisu na pojednávaní dňa 07.02.2014 vo svojej výpovedi vyjadril, že tento podpis podpísal tiež sám on. Napokon sa na návrhu nachádza rukou dopísaný text: "Žiadam o prednostné povolenie vkladu" podpísaný podpisom zhodným, ako sa nachádza pri mene T. G., ktorý svedok G. označil na pojednávaní dňa 07.02.2014 za svoj vlastný. Prílohou tohto návrhu na vklad vlastníckeho práva mali byť dve kúpne zmluvy a kolkové známky. Na č. I. 2 sa nachádza prvý rovnopis originálu kúpnej zmluvy datovanej dňa 25.03.2011. Ako zmluvné strany sú označení: GARRET konajúci prostredníctvom T. G. ako predávajúci a odporca ako kupujúci. Touto zmluvou mal predávajúci previesť na kupujúceho vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, o ktorých predávajúci na zmluve vyhlásil, že je výlučným vlastníkom. (čl. I. a II. zmluvy) Zmluvné strany sa mali dohodnúť na kúpnej cene sporných nehnuteľností vo výške 330.000,- eur. Podpis na zmluvu T. G. ako konateľ GARRET pripojil dňa 28.03.2011 pred P. T., ako zamestnancom povereným notárom H. W., ktorý tak pravosť podpisu overil pod overovacím poradovým č. O 199139/2011 dňa 28.03.2011 o 08.37 hod. (čo vyplýva z oznámenia Notárskej komory SR zo dňa 22.11.2013 na č. I. 188 spisu). Ďalej sa na zmluve nachádza ďalší podpis pri mene a priezvisku odporcu, o ktorom podpise sa svedok T. G. na fotokópii tejto zmluvy na č. I. 114 spisu

na pojednávaní dňa 07.02.2014 vo svojej výpovedi vyjadril, že tento podpis podpísal tiež sám on. Okrem týchto dvoch podpisov sa na zmluve, a to na žiadnej jej strane ďalší podpis nenachádza. Správa katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011 o 13:31 hod. (presný čas vyplýva z podania Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálneho odboru zo dňa 27.11.2013 na č. I. 172 spisu) vydala rozhodnutie č. V 338/2011, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu na základe uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá medzi GARRET a odporcom. Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor podaním zo dňa 13.02.2014 súdu doručil dňa 17.02.2014 aj druhý rovnopis originálu vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá mal byť uzavretá medzi GARRET a odporcom. Táto listina je z hľadiska obsahového aj formálneho totožná s vyššie uvedeným prvým rovnopisom kúpnej zmluvy. Pokiaľ ide o podpisy na tomto druhom rovnopise zmluvy, súd konštatuje tiež ich zhodnosť s podpismi na prvom rovnopise zmluvy. Rovnako tak možno konštatovať, že okrem týchto dvoch podpisov sa na zmluve, a to na žiadnej jej strane ďalší podpis nenachádza. Odporca v procesnom postavení svedka dňa 24.04.2012 pred orgánom činným v trestnom konaní vedenom Prezidiom PZ, ÚBOK, odbor Stred oddelenie vyšetrovania Banská Bystrica pod spis. zn. ČVS: PPZ-399/BOK-ST-2011 (zápisnica o výsluchu svedka na č.l. 90 spisu) vypovedal, že jedného dňa prišiel jeho brat (pozn. súdu Y. Z.) s tým, že jeden jeho známy má na predaj v W. B. T. rodinný dom. Povedal mu podmienky, ako vyzerá dom a povedal aj koľko stojí. Páčilo sa mu to, že to zoberie, nakoľko pracuje v Z. a bude to blízko mesta a robote. Súhlasil, nech mu to vybaví. Potom mu o niekoľko dní doniesol kúpnu zmluvu, ktorú podpísal. Nebol overovať svoj podpis, nakoľko nemusel. Brat mal pri sebe peniaze v igelitke a povedal, že ich ide vyplatiť T., nakoľko si od brata požičal, táto suma bola 330.000,- eur. Brat zobral tie peniaze a zmluvu a išiel ich vyplatiť T. G.. S tým, že tento ich prevzal, lebo existuje čestné prehlásenie o tom, že ich prevzal. Mal sa nasťahovať, ale G. s bratom spravil ústnu dohodu, že tam mesiac zotrvá, kým si niečo nenájde a potom sa to vykompenzuje v nájme. Toto sa však naťahovalo, G. nedvíhal už ani telefón, teda bratovi a on sa bál, čo s tým bude, keď si na to požičal a G. prevzal peniaze a on nemal nič, teda nemal kľúče a G. stále zotrval v tom dome. Potom sa bál, ako to bude ďalej a kamaráti mu povedali, že G. je veľký podvodník, tak sa bál ako to vlastne bude, tak zašiel na kataster v W. B. T., kde si vytiahol tú zmluvu a zistil, že na zmluve nie je jeho podpis. Následne podal voči G. trestné oznámenie v Z., ktoré riešili v K..

Odporca na pojednávaní Okresného súdu Žilina vo veci vedenej pod spis. zn. 27C/277/2011 dňa 09.10.2013 vo svojej výpovedi účastníka konania (kópia zápisnice na č.l. 139 spisu) uviedol, že nebol prítomný pri podpise kúpnej zmluvy (pozn. ktorá mala byť uzavretá medzi GARRET ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim), keď ju podpisoval T. G.. Ďalej uviedol, že vlastne prešiel nejaký čas od podpisu zmluvy, išiel na kataster, lebo nič nemal v rukách a tak zistil, že na katastri je zmluva, ktorú nepodpísal. Bola tam zmluva, ale bol tam iný podpis. Priamo na katastri kúpnu zmluvu podpísal. Podaním zo dňa 29.11.2011 adresovaným Okresnej prokuratúre Žilina (na č. I. 229 spisu) odporca oznámil svoje podozrenie zo spáchania trestného činu T. G., v ktorom uviedol, že nakoľko do dnešného dňa mu ako vlastníkovi nebolo umožnené sporné nehnuteľnosti užívať, snažil sa skontaktovať s T. G., ako konateľom GARRET avšak bezúspešne. Uvedené zatajovanie v ňom vyvolalo pocit neistoty a z uvedeného dôvodu nahliadol do spisu Správy katastra Kysucké Nové Mesto, súvisiaceho so spornými nehnuteľnosťami, kde zistil, že T. G. na Správu katastra Kysucké Nové Mesto vôbec nedoložil kúpnu zmluvu, ktorú podpisoval, ale doložil inú kúpnu zmluvu, ktorú za jeho osobu podpísal zrejme on sám, prípadne iná neznáma osoba. Z hľadiska právneho posúdenia veci súd vychádzal primárne z toho, že účastníci konania sú vecne legitimovaní, keďže predmetom určenia súdu malo byť deklarovanie vlastníckeho práva navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam, takže požadované určenie sa dotýka jeho právnej sféry a keďže odporca je ku dňu rozhodnutia súdu v katastri nehnuteľností evidovaný ako výlučný vlastník sporných nehnuteľností, rovnako sa požadované určenie dotýka aj jeho právnej sféry, práva. Ďalej súd konštatoval, že navrhovateľ má v zmysle ust. § 80 písm. c) O.s.p. na požadovanom určení naliehavý právny záujem, keďže je v stave právnej neistoty z dôvodu, že, ako tvrdil v návrhu, je výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností. Vzhľadom k tomu, že ako výlučný vlastník sporných nehnuteľností v katastri nehnuteľností je vedený odporca, nie je možné bez tohto požadovaného určenia súdu odstrániť stav právnej neistoty navrhovateľa a dosiahnuť v prípade preukázania jeho vlastníckeho práva zápis jeho výlučného vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností, keďže údaje katastra doposiaľ zapísané na LV č. XXX, k. ú. C. svedčia v prospech vlastníctva odporcu, a to pokiaľ sa nepreukáže opak (§ 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z.). Konštatujúc vyššie uvedené sa súd určovacím návrhom navrhovateľa zaoberal vecne, pričom ako prejudiciálnu (predbežnú) otázku riešil spornú otázku, či medzi obchodnou spoločnosťou GARRET, s. r. o. so sídlom Predmestská 90, 010 01 Žilina, IČO: 36 369 322 (ďalej len "GARRET") ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim bola platne uzavretá kúpna zmluva datovaná dňa 25.03.2011, ktorej predmetom mal byť prevod

vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam predávajúcim - GARRET na kupujúceho odporcu. V kontexte zo zodpovedaním nastolenej prejudiciálnej otázky súd poukázal na to, že akákoľvek zmluva o prevode nehnuteľností (napr. kúpna, darovacia, zámenná) musí mať v zmysle ust. § 46 ods. 1 OZ písomnú formu. V zmysle ust. § 46 ods. 2 OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu (oferte) a k jeho písomnému prijatiu (akceptácii). Ak však ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine. Pokiaľ tak zmluva o prevode nehnuteľností nie je uzavretá v písomnej forme, a to tak, že prejavy účastníkov zmluvy (oferta a akceptácia) sú na tej istej listine. Pre dodržanie písomnej formy právneho úkonu je v zásade potrebné, aby bola vôľa účastníka právneho úkonu vtelená do textu zaznamenaného písmom na materiálnom podklade (listine) a súčasne, aby bol na tento materiálny podklad pripojený podpis konajúcej osoby. V prípade, že zmluva o prevode nehnuteľností nespĺňa uvedené formálne požiadavky, takáto skutočnosť je v zákone sankcionovaná jej absolútnou neplatnosťou (§40 ods. 1 OZ). Absolútna neplatnosť právneho úkonu (negotium nullum) nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (ex lege) a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť zhojená dodatočným schválením (ratihabíciou) a nemôže sa konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, keď na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (k tomu súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 50/2010-11 zo dňa 10.02.2010: "Na nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sa totiž vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch právnych skutočností. Prvou je uzavretie platnej zmluvy o jej prevode (titulus acquirendi) a druhou je individuálny správny akt - rozhodnutie príslušnej správy katastra o povolení vkladu (modus acquirendi). Ak bol správou katastra povolený vklad vlastníckeho práva na základe absolútne neplatnej zmluvy, je teda reálne daný len modus, avšak jasne chýba titulus, teda platne uzavretá zmluva. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu takto nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti."). Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí nielen voči účastníkom tohto právneho úkonu, ale aj voči tretím osobám (erga omnes). Na absolútnu neplatnosť je súd povinný prihliadať z úradnej moci (ex officio) bez toho, aby niekto túto neplatnosť musel namietat'. Súd v ďalšom uviedol, že vzhľadom k tomu, že v konaní bolo preukázané, že spornú kúpnu zmluvu datovanú dňa 25.03.2011, ktorej predmetom mal byť prevod vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam predávajúcim - GARRET na kupujúceho odporcu, nepodpísali na tej istej listine predávajúci (prostredníctvom konateľa T. G.) a súčasne kupujúci - odporca, dospel k záveru, že sporná kúpna zmluva je neplatným právnym úkonom. V kontexte tohto súd poukázal na to, že tak svedok T. G. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 07.02.2014, ako aj odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 07.02.2014 (súčasne aj vo výpovedi svedka pred orgánom činným v trestnom konaní dňa 24.04.2012, vo výpovedi účastníka súdneho konania spis. zn. 27C/277/2011 dňa 09.10.2013, ako aj v trestnom oznámení zo dňa 29.11.2011) zhodne uviedli, že podpis na spornej kúpnej zmluve pripojený k menu a priezvisku kupujúceho odporcu nie je pravým podpisom odporcu a bol vyhotovený T. G.. Pokiaľ odporca tvrdil, že z jeho strany došlo k podpisu spornej kúpnej zmluvy dodatočne na Správe katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011, súd skonštatoval, že toto skutkové tvrdenie odporca nepreukázal, keďže žiadny ďalší podpis sa na ani jednom rovnopise kúpnej zmluvy s podpisom T. G. ako konateľa GARRET, nachádzajúcom sa na Okresnom úrade Kysucké Nové Mesto, Katastrálnom odbore, nenachádza. O existencii iných rovnopisov kúpnej zmluvy s podpisom T. G. ako konateľa GARRET a súčasne odporcu na jednej listine nemal súd vedomosť. Na uvedenom závere súdu nemohlo nič zmeniť ani vyjadrenie navrhovateľa, na ktoré poukazoval odporca, že krstná matka T. G. ako pracovníčka Správy katastra Kysucké Nové Mesto, mala vo svojej dispozícii po nejaký čas jeden rovnopis kúpnej zmluvy, ktorý bol predložený Správe katastra Kysucké Nové Mesto spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu. Takáto prípadná skutková okolnosť totiž nijakým spôsobom bez ďalšieho nepreukazuje tvrdenie odporcu, že jedno vyhotovenie spornej kúpnej zmluvy predložené Správe katastra Kysucké Nové Mesto spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu, podpísané na jednej strane T. G. podpísal ako druhá zmluvná strana tiež aj on. Odporca v konaní neprodukoval žiaden dôkaz, okrem svojej výpovede, že jedno vyhotovenie spornej kúpnej zmluvy nachádzajúce sa na Správe katastra Kysucké Nové Mesto podpísal. Napokon na uvedenom závere súdu o neplatnosti spornej kúpnej zmluvy nemohlo zmeniť nič tiež to, že odporca prejavil vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu s predávajúcim GARRET s rovnakým obsahom, ako je obsah spornej kúpnej zmluvy predloženej Správe katastra Kysucké Nové Mesto spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu a že takýto návrh zmluvy aj podpísal. Kúpna zmluva o prevode nehnuteľností totiž pre svoju platnosť vyžaduje to, aby prejavy účastníkov tejto zmluvy boli na jednej listine, čo však v konaní preukázané odporcom nebolo. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že tak podpis predávajúceho, ako

aj kupujúceho, sa na akomkoľvek vyhotovení spornej zmluvy, ktoré mal súd k dispozícii, súčasne na tej istej listine nenachádzajú. Nebola tak naplnená podmienka podľa ust. § 46 ods. 1 a 2 OZ, čo má za následok absolútnu neplatnosť spornej kúpnej zmluvy, na základe ktorej mal odporca vkladom do katastra nehnuteľností nadobudnúť vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam. Súd na margo uvedeného poukázal na to, že mal dôvodné pochybnosti o vierohodnosti výpovede odporcu na pojednávaní dňa 07.02.2014, že mal dňa 28.03.2011 prísť na Správu katastra Kysucké Nové Mesto a zistiť, že na spornej kúpnej zmluve sa nenachádza jeho pravý podpis, a to s poukazom na obsah jeho trestného oznámenia datovaného dňa 29.11.2011. Z jeho textu možno logicky vyvodiť, že odporca ako sám uviedol do dňa podania trestného oznámenia nemal možnosť sporné nehnuteľnosti užívať a že T. G. sa mu po celý čas zatajoval. Teda z uvedeného mal vyplynúť jeho pocit neistoty, ktorý ho mal priviesť na Správu katastra Kysucké Nové Mesto. Inými slovami povedané, vychádzajúc z textu oznámenia a v ňom uvedených časových súvislostiach, odporca mal na Správu katastra Kysucké Nové Mesto prísť nie o 3 dni po tom, ako podpísal podľa svojich tvrdení kúpnu zmluvu, ktorú však T. G. Správe katastra nepredložil, ale až po dlhšom čase, resp. až dňa 29.11.2011. Je nevierohodné, aby odporca nadobudol uvedené pocity neistoty behom doby od 25.03.2011 (kedy malo z jeho strany dôjsť k podpisu vyhotovení kúpnej zmluvy, ktoré mali byť následne T. G. zamenené) do 28.03.2011, kedy mal z dôvodu tohto pocitu neistoty prísť osobne na Správu Katastra Kysucké Nové Mesto. Obzvlášť, ak dňa 25.03.2011 bol piatok a dňa 28.03.2011 bol pondelok, teda prvý pracovný deň nasledujúci po dni, kedy mal odporca podpísať vyhotovenia kúpnej zmluvy, ktoré mali byť následne T. G. zamenené. Týmto pochybnostiam nasvedčuje aj obsah výpovede odporcu v procesnom postavení svedka dňa 24.04.2012 pred orgánom činným v trestnom konaní, ako aj na pojednávaní Okresného súdu Žilina vo veci vedenej pod spis. zn. 27C/277/2011 dňa 09.10.2013. Je taktiež nelogické, aby odporca dňa 28.03.2011 zistil osobne na Správe katastra Kysucké Nové Mesto, že došlo k sfaľšovaniu jeho podpisu na vyhotoveniach spornej kúpnej zmluvy, ktoré boli predložené Správe katastra Kysucké Nové Mesto spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu a až 8 mesiacov na to, dňa 29.11.2011, by podal z tohto dôvodu trestné oznámenie. Súd v ďalšom nepochybne uzavrel, že v konaní ani nevyšlo najavo, že by odporca nadobudol vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam, keď nie na zmluvnom základe, tak iným spôsobom podľa ust. § 132 OZ. [napr. vydržaním vlastníckeho práva, keďže nepochybne doposiaľ nemohla od roku 2011, kedy mal nadobudnúť vlastnícke právo na základe (absolútné neplatnej) kúpnej zmluvy, uplynúť u neho 10-ročná vydržacia doba]. Pokiaľ ide o námietku odporcu, že súd na návrh navrhovateľa nie je oprávnený skúmať platnosť spornej kúpnej zmluvy uzavretej medzi GARRET a odporcom, súd poukázal na znenie ust. § 135 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého iné otázky ako uvedené v ust. § 135 ods. 1 O.s.p., o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Toto ustanovenie tak umožňuje súdu posúdiť si prejudiciálne akúkoľvek otázku okrem otázok uvedených v ust. § 135 ods. 1 O.s.p., prípadne otázku, o ktorej má právomoc rozhodnúť iný orgán a o ktorej už iný orgán aj rozhodol. Z tohto dôvodu súdu nebránila žiadna okolnosť, aby si sám prejudiciálne nemohol posúdiť otázku platnosti spornej kúpnej zmluvy uzavretej medzi GARRET a odporcom, a to aj napriek tomu, že účastníkom konania nebol GARRET (resp. toho času spoločnosť RS Kameňolomy SK, s. r. o.). V konaní tak vyšiel najavo opak, a to že odporca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností. Preto údaje katastra nemôžu byť pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci záväzné (§ 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z.). V konaní bola v ďalšom preukázaná skutočnosť, že navrhovateľ ako kupujúci nadobudol dňa 29.05.2009 vkladom do katastra nehnuteľností rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. V 429/2009 zo dňa 29.05.2009 na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 14.05.2009 s predávajúcim R + S Company, s. r. o. výlučné vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam. Toto skutkové zistenie súdu napokon nebolo medzi účastníkmi ani sporným. Rovnako medzi účastníkmi nebolo sporným výlučné vlastníctvo navrhovateľa v čase, kedy uzavrel dňa 25.03.2011 ako predávajúci kúpnu zmluvu s GARRET. V súvislosti s riešenou otázkou vlastníckeho práva navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam súd ďalej poukázal na súdnu prax Najvyššieho súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu ČR (vzhľadom k rovnakej právnej úprave ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného na území ČR do 31.12.2013) k otázke účinkov odstúpenia od zmluvy o prevode nehnuteľnosti. Najvyšší súd SR v rozsudku spis. zn. 6Sžo/229/2010 zo dňa 20.07.2011 vyslovil právny záver, že: "Platným odstúpením od zmluvy sa zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti od začiatku zrušuje (ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak). Týmto zrušením zaniká právny titul, na základe ktorého nadobúdateľ získal vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Medzi účastníkmi je po zrušení zmluvy z hľadiska obligačných a vecno-právnych účinkov taký právny stav, ako keby k uzavretiu zmluvy nedošlo. Vlastnícke právo prevodcu sa obnovuje zo zákona.". Najvyšší súd ČR vo svojom stanovisku občianskoprávneho a obchodného kolégia spis. zn. Cpnj 201/2005 zo dňa 19.04.2006 vyslovil: "Odstúpenie od zmluvy je jednostranný adresovaný právny úkon, pre ktorý nie je zákonom stanovená žiadna forma. Odstúpením od zmluvy je zmluva zrušená

s účinkami od začiatku (ex tunc) [porov. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka]; v právnych vzťahoch účastníkov zmluvy nastáva rovnaký právny stav, ako keby k zmluve vôbec nedošlo. Zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku znamená nielen to, že zmluva stráca svoje právne účinky a že neposkytuje základ pre právne vzťahy účastníkov; medzi účastníkmi zmluvy sa zrušenie zmluvy od začiatku prejavuje najmä tým, že sa od začiatku obnovujú ich práva a povinnosti v tej podobe, v akej ich mali k predmetu zmluvy pred uzatvorením zmluvy (teda že sa obnovuje pôvodný stav), a to bez zreteľa na to, či zmluva mala mať právne následky len v podobe obligačných účinkov alebo či mala mať tiež vecno-právne účinky (nadobudnutie vlastníckeho alebo iného vecného práva). Uvedené platí aj v prípade, že odstúpením bola zrušená s účinkami od začiatku zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti, podľa ktorej bolo vložené vlastnícke právo do katastra nehnuteľností. Pri zmluvnom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je právnym dôvodom nadobudnutia vlastníctva (Iustus Titulus) zmluva a právnym spôsobom nadobudnutia vlastníctva (modus acquirendi) vklad vlastníckeho práva podľa tejto zmluvy do katastra nehnuteľností. Zrušením zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti od začiatku totiž, s účinkami od počiatku, zaniká právny titul, na základe ktorého nadobúdateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti; medzi účastníkmi zmluvy je po zrušení zmluvy taký právny stav, aký bol pred uzatvorením zmluvy, a to nielen z hľadiska obligačných účinkov zmluvy, ale aj účinkov vecno-právnych. To sa prejavuje najmä tým, že prevodca je naďalej vlastníkom nehnuteľnosti a že - bez zreteľa k uzatvorenej zmluve - vlastne nikdy neprestal byť vlastníkom zmluvou prevádzaných nehnuteľností. Na tomto závere nič nemení ani to, že podľa predmetnej zmluvy (neskôr zrušenej) bolo pre nadobúdateľa vložené do katastra nehnuteľností vlastnícke právo. Ak bola zrušená zmluva s účinkami od začiatku a ak nastáva preto rovnaký právny stav, ako keby k zmluve vôbec nedošlo, aj z hľadiska vecno-právnych účinkov zmluvy stráca vlastnícke právo vložené do katastra nehnuteľností svoj právny podklad. Pretože nadobúdateľ nie je vlastníkom nehnuteľnosti a pretože - z dôvodu zrušenia zmluvy s účinkami od začiatku - sa ním vlastne ani nikdy nestal, boli zrušením zmluvy od počiatku odstránené účinky vkladu vlastníckeho práva, vykonaného na základe takejto zmluvy. Ak nie je tu právny titul, na základe ktorého nadobúdateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti, nemôže mať vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, vykonaný na jeho základe, akékoľvek právne účinky pre právne pomery účastníkov zrušenej zmluvy - zaniknutého právneho titulu. Zápis do katastra nehnuteľností reagujúce na takúto skutočnosť, vzhľadom k tomu, že k obnoveniu vlastníckeho práva prevodcu dochádza zo zákona, nemá konštitutívne účinky a nevykonáva sa vkladom, resp. výmazom vkladu, ale má iba deklaratórne účinky a vykonáva sa záznamom." Totožný právny záver vyslovil aj Najvyšší súd ČR vo veľkom senáte občianskoprávneho kolégia v rozsudku spis. zn. 31 Cdo 2808/2004 zo dňa 14.06.2006: "Ak odstúpi prevodca od kúpnej alebo inej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti podľa ust. § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka alebo z iného dôvodu stanoveného v zákone alebo v zmluve účastníkov, z ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka je nepochybné, že - ak neustanovuje právny predpis alebo zmluva účastníkov inak - zaniká právny dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva (Titulus acquirendi) s účinkami "od počiatku"; uvedené potom má okrem iného za následok, že prevodca je naďalej (nikdy neprestal byť) vlastníkom prevádzaných nehnuteľností. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že podľa (s účinkami "od počiatku" zrušenej) zmluvy bolo v prospech nadobúdateľa vložené do katastra nehnuteľností vlastnícke právo, lebo s účinkami "od počiatku" ho odpratali tiež právny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva (modus acquirendi); ak nie je tu totiž (s účinkami "od počiatku") právny dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva, nemôže mať vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vykonaný na jeho základe sám o sebe akékoľvek právne účinky pre právne pomery účastníkov zrušenej zmluvy." V konaní nebolo v ďalšom medzi účastníkmi sporné, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011 uzavretej medzi navrhovateľom a GARRET Správa Katastra Kysucké Nové Mesto rozhodla o vklade vlastníckeho práva GARRET k sporným nehnuteľnostiam. V uvedenej kúpnej zmluve si jej účastníci (navrhovateľ a GARRET) dojednali, že pokiaľ GARRET nezaplatí kúpnu cenu do 10 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy, t. j. do dňa 04.04.2011, má navrhovateľ bez ďalšieho právo od zmluvy odstúpiť písomnou formou. (§ 48 ods. 1 OZ) Navrhovateľ od zmluvy odstúpil písomne listom zo dňa 20.04.2011, a to z dôvodu, že kupujúci GARRET mu v rozpore s príslušným ust. čl. III. kúpnej zmluvy do dňa písomného oznámenia o odstúpení od kúpnej zmluvy neuhradil kúpnu cenu (v tom čase bol GARRET v omeškaní so zaplatením kúpnej ceny 16 dní). Toho istého dňa bolo odstúpenie od zmluvy doručené GARRET prostredníctvom jej konateľa T. G.. S poukazom na citované rozhodnutia Najvyšších súdov ČR a SR súd konštatoval, že zo zákona dňa 20.04.2011 došlo k zániku právneho titulu nadobudnutia vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam spoločnosťou GARRET s účinkami ex tunc, t. j. od počiatku. Zo zákona tak došlo k obnove vlastníctva navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam. Pokiaľ odporca argumentoval v konaní skutkovou okolnosťou, že do dňa účinnosti odstúpenia navrhovateľa od kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011 uzavretej s GARRET došlo k platnému prevodu vlastníctva sporných

nehnuteľností z GARRET na neho ako dobromyseľného nadobúdateľa (odporca zrejme z hľadiska tohto právneho názoru vychádzal z už zmieneného uznesenia Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 50/2010-11 zo dňa 10.02.2010, obdobne nálezu Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 350/2008-71 zo dňa 30.09.2010, ktoré vychádza z nálezu Ústavného súdu ČR spis. zn. PL. ÚS 78/2006 zo 16.10.2007, v zmysle ktorého: "Odstúpením od zmluvy podľa ust. § 48 ods. 2 OZ sa, ak nie je právnym predpisom alebo účastníkmi dohodnuté inak, zmluva od začiatku ruší, avšak iba s účinkami medzi jej účastníkmi. Vlastnícke právo ďalších nadobúdateľov, pokiaľ svoje vlastnícke právo nadobudli v dobrej viere, než došlo k odstúpeniu od zmluvy, požíva ochranu v súlade s čl. 11 Charty základných práv a slobôd a s ústavnými princípy právnej istoty ochrany nadobudnutých práv vyvierajúcim z pojmu demokratického právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy, nezaniká."; zrejme z dôvodu tejto argumentácie odporca v konaní produkoval tvrdenia, že prišiel na Správu katastra Kysucké Nové Mesto a dodatočne podpísal spornú kúpnu zmluvu už dňa 28.03.2011, t. j. skôr, ako odstúpenie od zmluvy navrhovateľom nadobudlo účinky, t. j. dňa 20.04.2011), súd mal za to, že táto argumentácia je vo vzťahu k uvedeným záverom nedôvodná. Súd totiž považoval kúpnu zmluvu medzi GARRET ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim za absolútne neplatný právny úkon a teda na strane odporcu chýba akýkoľvek právny dôvod (Titulus acquirendi) nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Vzhľadom na vyššie závery, súd návrhu navrhovateľa vyhovel a deklaroval jeho vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Napokon súd uviedol, že už len z dôvodu nadbytočnosti sa nezaoberal inými či už v konaní vykonanými, alebo nevykonanými dôkazmi (napr. výsluch svedka Y. Z. navrhovaný odporcom), keďže z uvedených dôkazov vyplývajúce prípadné skutkové zistenia súdu by žiadnym spôsobom nemohli ovplyvniť už konštatované závery. Pokiaľ ide o navrhovaný dôkaz výsluchom svedka Y. Z., ktorého výpoveď mala preukazovať skutkové tvrdenia odporcu, že podpísal dve vyhotovenia kúpnej zmluvy medzi ním a GARRET z obsahového hľadiska totožné, ako zmluvy, ktoré boli následne predložené T. G. Správe katastra Kysucké Nové Mesto, súd poukázal na to, že aj v prípade preukázania tohto skutkového tvrdenia odporcu, by takáto skutková okolnosť nemohla nič zmeniť na tom, že podpisy oboch účastníkov kúpnej zmluvy GARRET a odporcu neboli na jednej istine. Teda aj v prípade preukázania tejto skutkovej okolnosti by táto nemohla nič zmeniť na závere súdu o absolútnej neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy.

3. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací o podanom odvolaní odporcu proti rozsudku prvostupňového súdu č. k. 6C/1152012-298 zo dňa 01.04.2014 bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozhodol uznesením č. k. 5Co/773/2014-354 zo dňa 21.04.2015 tak, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že odvolanie odporcu bolo podané v zákonnej lehote a pokiaľ navrhovateľ v písomnom vyjadrení uviedol, že bolo súdu doručené len blanketové odvolanie s tým, že ho odporca odôvodní podrobne po návrate právneho zástupcu z dovolenky, prvostupňový súd postupoval ďalej v súlade so zákonom a uznesením zo dňa 18.09.2014 vyzval odporcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia pod následkom odmietnutia odvolania odstránil vady odvolania, pričom prvostupňový súd uviedol, o aké náležitosti musí byť odvolanie doplnené. Toto uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi odporcu 25.09.2014, pričom právny zástupca odporcu zaslal dňa 05.10.2014 podrobné dôvody podaného odvolania, teda v lehote určenej súdom, čím odstránil vady pôvodne podaného odvolania, ktoré bolo podané v zákonnej lehote. Odvolací súd preto prejednal vec v odvolacom konaní. Odvolací súd sa ďalej stotožnil s názorom odporcu, že prvostupňový súd mal vykonať ďalšie navrhované dôkazy a tým, že prvostupňový súd tak neučinil, odňal odporcovi ako účastníkovi konania svojím postupom možnosť konať pred súdom [zrušujúci dôvod podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.] a zároveň vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.]. Odvolací súd ďalej uviedol, že na základe doposiaľ vykonaného dokazovania sa javí ako nesporné, čo mal aj prvostupňový súd preukázané, že existovali štyri rovnopisy predmetnej kúpnej zmluvy, avšak prvostupňový súd sa oboznámil len s dvoma rovnopismi tejto kúpnej zmluvy, pričom ďalšie dva rovnopisy ponechal bez povšimnutia. Odporca mal pravdu v tom, že prvostupňový súd mal vyzvať odporcu a svedka T. G., ktorý bol konateľom predávajúceho, aby predložili ďalšie dva rovnopisy kúpnej zmluvy a v tejto súvislosti bude vhodné, ak prvostupňový súd vypočuje aj navrhovaného svedka Y. Z.. Taktiež správne odporca dôvodil tým, že prvostupňový súd poukázal na nutnosť, že podpisy predávajúceho a kupujúceho musia byť na tej istej listine, avšak tým, že nevykonal uvedené navrhované dôkazy, dospel k predčasnemu právnomu záveru, že nemá preukázanú existenciu kúpnej zmluvy, na ktorej by sa súčasne nachádzali práve podpisy predávajúceho a kupujúceho. Z uvedených dôvodov tak odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil ako predčasný a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

4. Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie po zrušení rozsudku odvolacím súdom doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a rozhodol v poradí druhým rozsudkom tak, že navrhovateľ (žalobca) je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území C. evidovaných Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, Katastrálnym odborom na LV č. XXX ako parcela KN-C č. 76/1 - orná pôda o výmere 788 m², parcela KN-C č. 76/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 157 m², parcela KN-C č. 76/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 101 m², rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele KN-C č. 76/2 a garáž súp. č. XXX postavená na parcele KN-C č. 76/4. O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Tento v poradí druhý rozsudok zo dňa 26.1.2016 č.k. 6C/115/2012-397 odôvodnil súd prvej inštancie okrem iného nasledovne:

Súd tak doplnil dokazovanie v odvolacím súdom uloženom smere, pričom výzvou zo dňa 30.09.2015 vyzval odporcu a svedka T. G., aby pokiaľ majú takúto listinu v držbe, predložili súdu originál rovnopisu (prípadne rovnopisov) spornej kúpnej zmluvy a ak takúto listinu (listiny) v držbe nemajú, aby túto skutočnosť súdu oznámili, resp. oznámili, kde by sa takáto listina (listiny) mali nachádzať (okrem dvoch rovnopisov spornej zmluvy nachádzajúcich sa v spise č. V 338/2011 a v Zbierke listín Okresného úradu Kysucké nové mesto, katastrálny odbor). Odporca na výzvu súdu zo dňa 30.09.2015 reagoval písomným podaním zo 07.10.2015 tak, že oznamuje týmto podaním súdu, že nemá v držbe žiaden originál rovnopisu spornej kúpnej zmluvy. Ako vyplýva z jeho výpovede, ktorú urobil do zápisnice súdu, podpísal kúpnu zmluvu ešte pred tým, ako túto zmluvu podpísal bývalý konateľ predávajúceho T. G. a takto podpísané kúpne zmluvy odovzdal svojmu bratovi Y. Z., ktorý následne tieto kúpne zmluvy odovzdal T. G., aby tieto zmluvy podpísal, overil svoj podpis u notára a aby spolu s návrhom na vklad týchto zmlúv predložil zmluvy správe katastra. Odporca tak navrhol súdu, aby rovnopisy týchto zmlúv vyžiadal od T. G.. T. G. na výzvu súdu zo dňa 30.09.2015 reagoval písomným podaním zo dňa 09.10.2015, v ktorom uviedol, že nedisponuje žiadnym rovnopisom, t. j. ani originálom ani kópiou spornej kúpnej zmluvy. Ako už uviedol v rámci svojej svedeckej výpovede na pojednávaní dňa 07.02.2014 uvedenú kúpnu zmluvu s odporcom nikdy neuzatvoril, pričom obe vyhotovenia tejto kúpnej zmluvy, podpísané na strane kupujúceho aj predávajúceho jeho osobou (z dôvodov uvedených na pojednávaní), zanesol za účelom zavkladovania na kataster v Kysuckom Novom Meste. Žiadne iné vyhotovenia zmluvy neexistovali. Pokiaľ ide o údaj uvedený v kúpnej zmluve zo dňa 25.03.2012 v tom zmysle, že zmluva mala byť vyhotovená v 4-och exemplároch, k tomu môže uviesť len toľko, že išlo len o formálne ustanovenie prebraté zrejme z inej zmluvy, avšak potvrdzuje, že táto konkrétna zmluva bola vyhotovená a ním obojstranne podpísaná len na dvoch exemplároch, ktoré následne za účelom povolenia vkladu vlastníckeho práva v prospech odporcu osobne zanesol na kataster. Na pojednávaní dňa 26.01.2016 súd ako svedka vypočul Y. Z., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že vie o spornej zmluve, pričom tento dom už bol podľa jeho vedomia v užívaní, majiteľom tohto bol T. G.. S T. G. obchodovali, takže vedel, že už dom dlhší čas predáva. Pýtal sa ho, či ho nechce kúpiť a také veci. Keďže brat - odporca riešil bývanie, nakoniec povedal, že brat by ho kúpil, pričom T. G. mu doniesol znalecký posudok, na ktorom bolo cca do 500 tis. eur hodnota. Dohodli sa na 330 tis. eur, preto sa mu kúpa zdala zaujímavá, asi takto to začalo. Právnik T. G. z X. pripravil štyri kúpno-predajné zmluvy, ktoré dal následne podpísať bratovi. Keď ich brat podpísal, odovzdal tieto štyri podpísané kúpne zmluvy aj s peniazmi T. G.. T. G. sa vyjadroval následne tak, že na katastri nehnuteľností má všetko pod palcom, lebo tam robí jeho krstná tetka a tá sa o všetko postará, že jemu donesie list vlastníctva na brata, že sa nemá o nič zaujímať. Na otázku, či mu T. G. následne odovzdal jeden rovnopis zmluvy, svedok uviedol, že neodovzdal, jediné čo doniesol bolo čestné prehlásenie o prebratí peňazí a list vlastníctva, na ktorom bol brat. Na otázku, či má vedomosť o tom, že odporca bol na katastri nehnuteľností ohľadom týchto zmlúv a kedy, svedok uviedol, že áno, brat bol nahliadnuť na katastri a zistil, že doložené zmluvy neboli ním podpísané. Takže tam následne jednu podpísal. Túto vedomosť má na základe toho, že mu to povedal brat v marci 2011, ešte to nebolo zavkladované. To, že to s T. G. riešil, že prečo sú tam nie bratove podpisy, mu T. G. hovoril, že sa nemá o nič starať, že donesie list vlastníctva na brata, čo aj doniesol.

V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku okresný súd v súvislosti s právnym posúdením veci citoval ustanovenie § 80 O.s.p., § 120 ods. 1 a § 153 ods. 1 O.s.p., taktiež ustanovenie § 70 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon), ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov) a to ust. § 40 ods. 1,3, § 46 ods. 1,2, § 48 ods. 1,2, § 132 ods. 1, § 133 ods. 2 a § 134 ods. 1. V záverečnej časti odôvodnenia svojho rozsudku súdu prvej inštancie ďalej uviedol, že po rozhodnutí odvolacieho súdu uznesením č. k. 5Co/773/2014-354 zo dňa 21.04.2015, ktorý zásadne považoval

závery súdu uvedené v rozsudku č. k. 6C/115 2012-298 zo dňa 01.04.2014 za predčasné z dôvodu nedostatočne zistené skutkového stavu, keďže súd nevykonal dokazovanie v odvolacím súdom uvedenom rozsahu, sa súd primárne zamerlal opätovne na objasnenie skutkovej otázky existencie vyhotovenia spornej kúpnej zmluvy datovanej dňa 25.03.2011, ktorá mala byť uzavretá medzi GARRET ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim, ktorej predmetom mal byť prevod vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam a na ktorej by sa súčasne nachádzal pravý podpis konateľa predávajúceho GARRET, t. j. T. G. a pravý podpis kupujúceho, t. j. odporcu. V kontexte s nastolenou skutkovou otázkou si súd dovolí len na margo poznamenať, že vo svojom rozhodnutí - rozsudku č. k. 6C/115 2012-298 zo dňa 01.04.2014 - na žiadnom mieste nekonštatoval skutkový záver o existencii štyroch rovnopisov spornej kúpnej zmluvy (ako sa to snažil súdu podsunúť odporca v podanom odvolaní, resp. v podaní zo dňa 03.10.2014, ktorým doplnil dôvody odvolania, kde na str. 5 tohto podania odporca uviedol: "Z vykonaných dôkazov mal súd prvého stupňa preukázané, že existovali štyri rovnopisy kúpnej zmluvy", čo prevzal do svojho rozhodnutia aj odvolací súd: "...čo mal aj súd prvého stupňa preukázané, že existovali štyri rovnopisy predmetnej kúpnej zmluvy..."). Logicky súd toto ani konštatovať nemohol, keďže sám odporca na pojednávaní dňa 07.02.2014 vo svojej výpovedi na položenú otázku, v koľkých vyhotoveniach podpísal kúpnu zmluvu, uviedol, že myslí, že v dvoch. Súd teda, ako mu to vytkol v odôvodnení uznesenia č. k. 5Co/773/2014-354 zo dňa 21.04.2015 odvolací súd, vyzval za účelom objasnenia nastolenej spornej skutkovej otázky tak odporcu, ako aj T. G. na predloženie ďalších rovnopisov spornej kúpnej zmluvy (t. j. s výnimkou originálov tých rovnopisov, ktoré sa nachádzajú pripojené v spise potom, ako boli tieto na žiadosť súdu zaslané Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, Katastrálnym odborom - jednak ako súčasť spisu zo samotného vkladového konania vedeného pod spis. zn. V 338/2011 a jednak zo zbierky listín), prípadne na uvedenie kde by sa takýto ďalší rovnopis (rovnopisy) mali nachádzať. Ako vyplýva z písomných vyjadrení odporcu zo dňa 07.10.2015 a T. G. zo dňa 09.10.2015, ani jeden z nich nedisponuje s takýmto ďalším rovnopisom (rovnopismi) originálu spornej kúpnej zmluvy a ani vedomosťou, kde by sa takýto rovnopis (rovnopisy) mohol nachádzať. Súd poukazuje v tomto kontexte súčasne na obsah písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 07.10.2015, v ktorom odporca výslovne uviedol, že podpísal kúpnu zmluvu ešte pred tým, ako túto zmluvu podpísal konateľ predávajúceho T. G. a takto podpísané kúpne zmluvy odovzdal svojmu bratovi Y. Z., ktorý následne tieto kúpne zmluvy odovzdal T. G., aby tieto zmluvy podpísal, overil svoj podpis u notára a aby spolu s návrhom na vklad týchto zmlúv predložil zmluvy správe katastra. Z uvedeného je teda zrejmé, že ako druhý mal v zmysle tvrdení samotného odporcu podpísať originálne vyhotovenia spornej kúpnej zmluvy (na ktorých sa tak už mal nachádzať podpis odporcu) T. G.. Z uvedeného je možné logicky dospieť k záveru, že práve a jedine T. G. musí mať vedomosť, koľko rovnopisov spornej kúpnej zmluvy bolo podpísaných za obe zmluvné strany (či už ich pravými, alebo nepravými podpismi). Uvedený záver potvrdzuje aj obsah výpovede svedka Y. Z. na pojednávaní dňa 26.01.2016, ktorý potvrdzoval tvrdenia odporcu, že potom, ako odporca podpísal rovnopisy spornej kúpnej zmluvy, zanesol ich takto podpísané T. G., ktorý mu uviedol, že sa o všetko postará, pričom mu však nikdy žiaden rovnopis už uzavretej zmluvy následne nedoniesol. Ak potom T. G. vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 09.10.2015 k výzve súdu zo dňa 30.09.2015 výslovne uviedol, že neexistovali žiadne iné vyhotovenia spornej kúpnej zmluvy, ako práve tie dve vyhotovenia, ktoré podpísal za obe zmluvné strany on sám a ktoré následne odniesol na Správu katastra Kysucké Nové Mesto spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva odporcu k sporným nehnuteľnostiam na základe spornej kúpnej zmluvy, a to aj napriek zneniu ust. čl. VII. bod 7 spornej kúpnej zmluvy, podľa ktorého mala byť táto vyhotovená v štyroch exemplároch v slovenskom jazyku (pričom na origináloch rovnopisov poskytnutých súdu Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, Katastrálnym odborom sa nesporne pravý podpis odporcu nenachádza, čo odporca výslovne v konaní potvrdil), možno opätovne konštatovať, že z dokazovania vykonaného v rozsahu podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. nemožno dospieť k záveru o existencii čo i len jedného vyhotovenia spornej kúpnej zmluvy, na ktorej by sa súčasne nachádzal pravý podpis T. G. ako konateľa predávajúceho GARRET a pravý podpis odporcu ako kupujúceho. Napokon, ak by aj hypoteticky existovali ďalšie dva originály rovnopisov spornej kúpnej zmluvy (ako to malo vyplývať zo znenia ust. čl. VII. bod 7 spornej kúpnej zmluvy), takáto hypotetická skutočnosť ešte sama o sebe neobsahuje verifikáciu tvrdenia odporcu o existencii vyhotovenia spornej kúpnej zmluvy, na ktorej by sa súčasne nachádzal pravý podpis T. G. ako konateľa predávajúceho GARRET a pravý podpis odporcu ako kupujúceho, keďže aj tieto ďalšie dva rovnopisy mohli byť za kupujúceho odporcu podpísané nie jeho pravým podpisom, a to zo strany T. G. (rovnako ako dva rovnopisy, ktorých existencia bola fyzicky preukázaná a nachádzajú sa v spise z prejednávanej veci). Prípadný skutkový záver o existencii vyhotovenia spornej kúpnej zmluvy, na ktorej by sa súčasne nachádzal pravý podpis T. G. ako konateľa predávajúceho GARRET a pravý podpis odporcu ako kupujúceho, nemožno vyvodiť ani len nepriamo z vyššie uvedeného obsahu výpovede svedka Y. Z.. Výpoveď svedka Y. Z. súčasne nemohla

potvrdiť ani tvrdenie odporcu, že odporca bol osobne dňa 28.03.2011 na Správe katastra Kysucké Nové Mesto, kde podpísal jeden rovnopis spornej kúpnej zmluvy, keďže ako sám svedok Y. Z. vo svojej výpovedi uviedol, o takejto skutkovej okolnosti má vedomosť len sprostredkovane, a to práve zo strany odporcu. Svedok Y. Z. teda osobne nebol pri týchto skutkových okolnostiach tvrdených odporcom a teda tieto osobne nevnímal vlastnými zmyslami. Súčasne, pokiaľ ide o tieto skutkové tvrdenia odporcu (a na tieto nadväzujúce špekulatívne tvrdenia odporcu o manipulácii s originálmi rovnopisov spornej kúpnej zmluvy na Okresnom úrade Kysucké Nové Mesto osobou spriaznenou s T. G.), súd v plnom rozsahu poukazuje na ich logickú nevierohodnosť z dôvodov, ako už boli vyššie opísané a uvedené v rozsudku č. k. 6C/115 2012-298 zo dňa 01.04.2014. Možno tak opätovne konštatovať a uzavrieť, že ani po doplnení dokazovania v ďalšom konaní po rozhodnutí odvolacieho súdu spôsobom, ako to uložil odvolací súd, súd nedospel k skutkovému záveru o existencii čo i len jedného rovnopisu spornej kúpnej zmluvy datovanej dňa 25.03.2011, ktorá mala byť uzavretá medzi GARRET ako predávajúcim a odporcom ako kupujúcim, ktorej predmetom mal byť prevod vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam a na ktorej by sa súčasne nachádzal pravý podpis konateľa predávajúceho GARRET, t. j. T. G. a pravý podpis kupujúceho, t. j. odporcu. Akékoľvek skutkové zistenia súdu v ďalšom konaní po rozhodnutí odvolacieho súdu tak nie sú v rozpore so skutkovými zisteniami súdu, ktoré vyvodil z dokazovania vykonaného pred vyhlásením rozsudku č. k. 6C/115 2012-298 dňa 01.04.2014 (a ako sú tieto vyššie opísané) a tieto ani zásadne nedopĺňajú. Za stavu takýchto skutkových zistení nemohol súd dospieť k iným právnym záverom, ako ich už vyvodil v rozsudku zo dňa 01.04.2014 (a ako boli vyššie opísané), a preto aj pre účely tohto ďalšieho meritórneho rozhodnutia v prejednávanej veci na tieto v plnom rozsahu odkazuje a nemá čo k nim doplniť. Na základe týchto skutkových a právnych záverov tak súd opätovne vyhovel návrhu navrhovateľa na začatie konania v plnom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p. s poukazom na väčšiu zložitosť veci tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

6. Proti uvedenému (v poradí druhému) rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný (odporca), ktorý vo svojom odvolaní okrem iného uviedol nasledovné:

Po zrušení veci odvolacím súdom, prvostupňový súd vyzval účastníkov a svedka T. G. na predloženie ďalších dvoch rovnopisov kúpnej zmluvy a vypočul svedka Y. Z.. Po vykonaní týchto dôkazov súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že existencia ďalších dvoch rovnopisov kúpnej zmluvy nebola preukázaná, a preto rozhodol opätovne v prospech navrhovateľa a návrhu vyhovel. S takýmto hodnotením dôkazov a právnym názorom prvostupňového súdu sa nemožno stotožniť. Odporca vytyka prvostupňovému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že nebola preukázaná existencia ďalších dvoch kúpnych zmlúv, na ktorých by sa nachádzal podpis odporcu ako kupujúceho. Z čl. VII. bod 7 spornej kúpnej zmluvy vyplýva, že podľa obsahu zmluvy, kúpna zmluva bola vyhotovená v štyroch exemplároch v slovenskom jazyku. Po doplnení dokazovania (na základe výzvy adresovanej účastníkom a svedkovi), po zrušení veci odvolacím súdom bolo zistené, že ani jeden z účastníkov nedisponuje ďalším rovnopisom kúpnej zmluvy a ana katastri (v archíve a zbierke listín) sú založené dva rovnopisy kúpnej zmluvy. Z výpovede svedka Y. Z. jasne vyplynulo, že svedok sprostredkoval uzavretie kúpnej zmluvy, pričom kúpne zmluvy vyhotovoval právnik T. G. v štyroch rovnopisoch a tieto štyri rovnopisy kúpnej zmluvy T. G. odovzdal svedkovi, ktorý ich predložil odporcovi na podpis a takto podpísané kúpne zmluvy v štyroch rovnopisoch odovzdal svedkovi T. G., ktorý zabezpečoval konanie o vklad týchto zmlúv do katastra nehnuteľností. Výpoveďou svedka Y. Z. bola preukázaná existencia štyroch kúpnych zmlúv, ktoré boli predložené svedkovi T. G. s pravými podpismi odporcu, ktorý ich mal predložiť katastru. Z výpovede svedka Y. Z. vyplývalo, že má vedomosť o tom, že T. G. predložil na kataster iné kúpne zmluvy, pričom odporca priamo na katastri, ešte pred rozhodnutím o vklade, podpísal jeden rovnopis kúpnej zmluvy (na katastri sa nachádzali dva rovnopisy kúpnej zmluvy). Z výpovede navrhovateľa bolo preukázané, že G. (konateľ spoločnosti GARRET) krstná matka pracovala na podateľni Okresného úradu v Kysuckom Novom Meste, odbore katastrálnom, pričom táto mala na starosti aj archív. Navrhovateľ sa pred súdom jasne vyjadril, že má vedomosť o tom, že G. krstná matka zobrala jednu z kúpnych zmlúv domov za účelom, aby nedošlo k zásahu do tejto kúpnej zmluvy. Z takejto výpovede navrhovateľa jasne vyplýva, že kúpna zmluva, ktorú zobrala domov krstná matka T. G., obsahovala podpis odporcu - vyplýva to z formulácie výpovede navrhovateľa "aby nedošlo k zásahom do kúpnej zmluvy". Následne bola táto

kúpna zmluva zameraná za kúpnu zmluvu, ktorá neobsahovala podpis odporcu a ktorá bola založená na katastri do zbierky listín alebo archívu. Svedok T. G. vo svojej výpovedi potvrdil, že Y. Z. mu odovzdal kúpnej zmluvy. Účelovo svedok G. tvrdil, že existovali len dve kúpnej zmluvy. Takéto tvrdenie svedka je v priamom rozpore s obsahom kúpnej zmluvy (článok VII. bod 7 kúpnej zmluvy) a s výpoveďou svedka Y. Z.. odporca dáva do pozornosti odvolaciemu súdu výpoveď navrhovateľa v časti, kde navrhovateľ tvrdí, že "G. krstná matka zobrala jednu z kúpnych zmlúv domov za účelom, aby nedošlo k zásahom do tejto kúpnej zmluvy". Otázkou je, prečo zobrala zamestnankyňa katastra domov len jednu z kúpnych zmlúv, keď na katastri boli založené dve kúpne zmluvy. Odpoveďou je jednoznačný záver, že G. krstná matka zobrala domov tú kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala pravý podpis odporcu za účelom jej zámeny s kúpnu zmluvou, ktorá podpis odporcu neobsahovala (T. G. mal v držbe ďalšie rovnopisy kúpnych zmlúv, ktoré neobsahovali podpis odporcu a bolo možné teda ľahko kúpnu zmluvu zameniť). Konanie zamestnankyne katastra možno kvalifikovať ako hrubé porušenie pracovnej disciplíny, keď protiprávne manipulovala s kúpnyimi zmluvami a v rozpore s platnými predpismi brala domov originály kúpnych zmlúv, ktoré mali byť uložené na katastri. Na základe hodnotenia vyššie uvedených dôkazov jednotlivo a ich vzájomnej súvislosti bolo preukázané, že kataster odkladoval kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala pravý podpis odporcu a následne došlo k zámene kúpnej zmluvy za inú zmluvu, ktorá pravý podpis odporcu neobsahovala. Záver prvostupňového súdu, že odporca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že existovala kúpna zmluva obsahujúca jeho pravý podpis, sú preto nesprávne a sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Odporca má za to, že v čase rozhodovania o vklade kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností, bola predmetom vkladového konania kúpna zmluva obsahujúca pravý podpis odporcu ako kupujúceho a podpis konateľa predávajúceho, teda platnej kúpnej zmluvy v zmysle § 46 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel hodnotením dôkazov k iným skutkovým záverom a žalobe vyhovel, rozhodol nesprávne. Preto v odvolacom petite žalovaný navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a priznal žalovanému náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

7. Žalobca k podanému odvolaniu žalovaného podal písomné vyjadrenie, v ktorom okrem iného uviedol, že považuje tvrdenia uvedené v odvolaní v podstate za absurdné a vykonštruované a ďalej uviedol nasledovné:

Na základe žiadosti súdu prvého stupňa Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, zaslal súdu dňa 17.2.2014 obidva originály kúpnej zmluvy zo dňa 25.3.2011, na základe ktorých bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech odporcu k sporným nehnuteľnostiam dňa 28.3.2011 o 13.31 hod. v katastrálnom (vkladovom) konaní č. V 338/2011. V konaní nebolo medzi účastníkmi sporné, že ani na jednom z týchto dvoch originálov kúpnych zmlúv sa nenachádza podpis odporcu, čo odporca jednoznačne potvrdil v rámci svojho výsluchu. Vzhľadom k tomu prvostupňový súd z takto zisteného a nespochybniteľného skutkového stavu správne vyvodil, že na kúpnej zmluvy zo dňa 25.3.2011, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech odporcu pod č. V 338/2011 dňa 28.3.2011, sa nachádzajú prejavy účastníkov tejto zmluvy (ich podpisy) na jednej listine, čo ho viedlo k správne právnemu záveru s poukazom na § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedodržanie predpísanej formy v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Polemickým by mohlo byť jedine to, či existencia podpisu odporcu na kúpnej zmluve spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy alebo ide z tohto dôvodu o tzv. non negotium, teda neexistentný právny úkon. Oba názory však vo svojej podstate v konečnom dôsledku znamenajú, že odporca nemohol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.3.2011 platne nadobudnúť v zmysle platného právneho poriadku SR vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, pretože pre nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam sa okrem spôsobu (modus) nadobudnutia vlastníckeho práva (v tomto prípade vklad č. 338/2011 zo dňa 28.3.2011) vyžaduje aj existujúci platný právny dôvod (titul) nadobudnutia vlastníckeho práva (v tomto prípade platná scudzovacia zmluva o prevode nehnuteľnosti), ktorý v konaní nieže nebol preukázaný, ale zo zisteného skutkového stavu vyšlo nespochybniteľne najavo, že vklad vlastníckeho práva v prospech odporcu bol príslušným katastrálnym odborom povolený na základe absolútne neplatnej (nejestvujúcej) kúpnej zmluvy. Ak chýba platný titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, samotný vklad vlastníckeho práva nevyvoláva účinky nadobudnutia vlastníckeho práva, pričom v takomto prípade vklad má len evidenčné účinky nezodpovedajúce stavu právnemu (že k prevodu nehnuteľností nedošlo). Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že v konaní o určení vlastníckeho práva je súd oprávnený prejudiciálne si vyriešiť otázku platnosti zmluvy a nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sám, pričom nie je v tomto smere viazaný rozhodnutím katastrálneho odboru o povolení vklad vlastníckeho práva, ako to nesprávne a účelovo namietal v konaní odporca. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žiadne iné dôkazy, ktorých

nevykonanie vyčítal odporca prvostupňovému súdu v prvom odvolaní, by nemohli zvrátiť právny záver súdu o tom, že odporca nenadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v katastrálnom konaní č. V 338/2011. Súd sa oboznámil s obidvoma originálmi kúpnej zmluvy zo dňa 25.3.2011, ktoré boli predložené na vklad katastru a na základe ktorých bol povolený dňa 28.3.2011 vklad v prospech odporcu, pričom z ich obsahu zistil (a účastníci to nerozporovali), že tieto zmluvy nie sú platné. Skutočnosť, že prípadne niekde inde sa nachádzajú ďalšie kúpne zmluvy, je irelevantná, pretože na základe takýchto prípadných ďalších zmlúv nebol povolený a nakoniec aj povolený vklad do katastra. Z doplneného dokazovania absolútne nevyplývajú skutkové závery, ako ich účelovo predkladá v odvolaní zo dňa 2.6.2016 odporca na strane 8 tohto odvolania, najmä nimi nebola preukázaná existencia žiadnych ďalších sporných kúpnych zmlúv, už vôbec nie takých, kde by sa nachádzal pravý podpis odporcu a už vonkoncom nie to, že vklad na katastri bol povolený na základe zmluvy podpísanej odporcom. Je úplne scestné tvrdenie odporcu o tom, že bolo preukázané, že kataster odkladoval kúpnu zmluvu podpísanú pravým podpisom odporcu a že následne bola táto zmluva zamenená za inú zmluvu, ktorá už pravý podpis odporcu neobsahovala. Vykonaným dokazovaním bol práve preukázaný nepochybne opak, a to že vklad vlastníckeho práva v konaní V 338/2011 bol povolený na základe odporcom nepodpísaných 2 exemplárov spornej kúpnej zmluvy. Súd prvého stupňa vyhodnotenie doplneného dokazovania podrobne a logicky uviedol na stranách 21 až 23 napadnutého rozsudku pričom navrhovateľ dopĺňa, že tomuto správne hodnoteniu dôkazov, v nadväznosti na iné už predtým v konaní vykonané dôkazy, nemožno nič vytknúť. Súd prvého stupňa odporcovi podrobne vysvetlil, čo znamená dôkazné bremeno v konaní a čo znamená uniesť dôkazné bremeno, pričom správne uzavrel, že odporca dôkazné bremeno ohľadom svojich absurdných a nelogických tvrdení v konaní neunesol. Na tomto mieste je tiež potrebné uviesť, že odporca v prvom odvolaní, ako aj v odvolaní zo dňa 2.6.2016 zavádza, keď uvádza, že "z vykonaných dôkazov mal súd prvého stupňa preukázané, že existovali štyri rovnopisy kúpnej zmluvy", ktoré tvrdenie si osvojil v zrušujúcom uznesení aj odvolací súd, nakoľko svedok G. v rámci svojho výsluchu na pojednávaní dňa 7.2.2014 uviedol, že existovali len 2 vyhotovenia kúpnej zmluvy a rovnako tak odporca v rámci svojho výsluchu na pojednávaní dňa 7.2.2014 na položenú otázku, v koľkých vyhotoveniach podpísal kúpnu zmluvu, uviedol, že v dvoch. Doplneným dokazovaním v tomto smere neboli zistené žiadne nové skutočnosti, pričom opačný záver tak, ako ho účelovo podsúva v odvolaní odporca, je len ničím nepotvrdené a špekulatívne tvrdenie. Pokiaľ odporca tvrdí na strane 5 prvý odsek zhora odvolania zo dňa 2.6.2016, že "z výpovede odporcu mal súd preukázané, že odporca sa dňa 28.3.2011 v doobedňajších hodinách dostavil na Správu katastra Kysucké Nové mesto, kde nahliadnutím do spisu zistil, že na origináloch kúpnej zmluvy sa jeho podpisy nenachádzajú, pričom v tomto čase ešte pred rozhodnutím o vklade kúpnej zmluvy jeden originál kúpnej zmluvy priamo na správe katastra podpísal", k tomu navrhovateľ dodáva, že predmetné "preukázanie" súd prvého stupňa podrobne a logicky vysvetlil odporcovi na strane 11 posledný odsek zdola a pokračujúc na strane 12 prvý odsek zhora v poradí prvého rozsudku zo dňa 1.4.2014, na čo už v konaní či už písomne (podanie zo dňa 10.2.2014) alebo ústne na pojednávaniach upozorňoval aj samotný navrhovateľ. Na tomto závere súd prvého stupňa zotrval aj po vykonanom výsluchu svedka Y. Z., čo v napadnutom rozsudku zdôvodnil na strane 22 spodný odsek a pokračujúc na strane 23 zhora. Navrhovateľovi ešte nedá nevyjadriť sa k odporcovmu vykonštruovanému scenáru", ktorý opakovane podsúva odvolaciemu súdu a sice, že G. krstná matka zobrala domov tú kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala pravý podpis odporcu za účelom jej zámene s kúpnu zmluvou, ktorá podpis odporcu neobsahovala. Uvedené tvrdenia podľa navrhovateľa svedčí o neexistencii relevantných dôvodov odporcu na napadnutie prvostupňového rozsudku. Z vykonaného dokazovania takéto závery o zámene zmluvy na katastri absolútne nevyplývajú, pričom odporca na preukázanie tejto svojej konšpiračnej teórie vôbec nenavrhol ako dôkaz výsluch svedkyne - "G. krstnej matky". Navrhovateľ opakovane zdôrazňuje, že na pojednávaní dňa 7.2.2014 vyslovil len domnienku, že krstná matka T. G. zobrala domov jednu zmluvu, aby nedošlo k zásahom do nej, t.j. aby sa nestalo, že odporca počas súdneho konania rovnopisy zmluvy dodatočne pri svojom mene podpíše. Túto domnienku vyslovil výlučne z taktických dôvodov, reagujúc na tvrdenie odporcu, že na správe katastra podpísal len jednu kúpnu zmluvu a jej zmyslom bolo, aby odporca nemal záujem (motiváciu) po prednávaní konanom dňa 7.2.2014 sa nejako pokútno dostať k zmluvám uloženým na katastri a dodatočne ich podpisovať. Táto domnienka navrhovateľa sa nakoniec ukázala ako nepravdivá, nakoľko kúpne zmluvy nikdy neopustili budovu Správy katastra v Kysuckom Novom Meste, čo bolo preukázané zaslanými zmluvami z katastra súdu dňa 17.2.2014. Pokiaľ ide o účinky odstúpenia od zmluvy, ktoré odporca rozvádza na strane 6 a na strane 7 prvý odsek zhora odvolania zo dňa 2.6.2016, k tomu navrhovateľ nepovažuje za potrebné sa bližšie vyjadrovať, pretože odstúpenie od kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a spoločnosťou GARRET, s.r.o. dňa 25.3.2011, ktoré sa uskutočnilo listom navrhovateľa zo dňa 20.4.2011, doručeným spoločnosti GARRET, s.r.o. dňa 20.4.2011, skutočne

nemá žiaden vplyv na právne postavenie odporcu, avšak nie v odporcom naznačenom zmysle (že o vlastníctvo v dôsledku odstúpenia nemôže prísť), ale preto, že odporca sa nikdy nestal vlastníkom sporných nehnuteľností. Toto odstúpenie od zmluvy, ktoré bolo nesporné a dôvodné, je podstatné len pre danosť aktívnej legitímácie navrhovateľa a pre preukázanie jeho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, v spojení s dôvodmi a argumentmi podrobne uvedenými už v priebehu prvostupňového konania, navrhovateľ navrhuje odvolaciu súdu, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 6C/115/2012-397 zo dňa 26.1.2016 v celom rozsahu v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Žalobca (navrhovateľ) si zároveň uplatnil náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

8. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len "CMP"). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

9. Krajský súd, ako súd odvolací, v dôsledku podania odvolania žalovaným rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol v súlade s ustanovením § 388 CSP s tým, že uviedol nasledovné: V súvislosti s právnym posúdením veci odvolací súd zdôrazňuje najmä nasledovné skutočnosti: Dňa 25.03.2011 uzavrel navrhovateľ ako predávajúci a obchodná spoločnosť GARRET, s.r.o., so sídlom Predmestská 90, 010 01 Žilina, IČO: 36 369 322, konajúca prostredníctvom konateľa T. G. kúpnu zmluvu (fotokópia na č.l. 178 spisu), ktorou previedol navrhovateľ na GARRET vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam (čl. I. a II. zmluvy). Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene nehnuteľností tvoriacich predmet kúpy vo výške 688.000,- eur, pričom kupujúci sa zaviazal zaplatiť predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu v hotovosti alebo na bankový účet predávajúceho uvedený v záhlaví zmluvy v lehote do 10 dní odo dňa podpísania zmluvy. Za deň úhrady mal byť považovaný deň pripísania kúpnej ceny v prospech účtu predávajúceho (čl. III. zmluvy). Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že v prípade nezaplatenia celej kúpnej zmluvy podľa podmienok upravených v čl. III. zmluvy má predávajúci tiež možnosť (právo) jednostranne od zmluvy odstúpiť formou písomného oznámenia, ktoré je účinné dňom doručenia kupujúcemu. Návrh na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech GARRET na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 25.3.2011 medzi navrhovateľom a GARRET datovaný dňa 25.3.2011 bol podaný oboma účastníkmi zmluvy na Správu katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.3.2011 o 8,55 hod., čo vyplýva z tohto návrhu (fotokópia návrhu na č.l. 175 spisu). Správa katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.3.2011 o 12.45 hod. (presný čas vyplýva z podania Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálneho odboru zo dňa 27.11.2013 na č.l. 172 spisu) vydala rozhodnutie č. V 336/2011, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam v prospech GARRET na základe uvedenej kúpnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a GARRET (fotokópia rozhodnutia na č.l. 177 spisu). Navrhovateľ listom zo dňa označeným ako Odstúpenie od zmluvy - oznámenie zo dňa 20.4.2011, adresovaným GARRET (na č.l. 11 spisu) s odkazom na kúpnu zmluvu uzavretú medzi ním ako predávajúcim a GARRET ako kupujúcim oznámil GARRET, že vzhľadom k tomu, že kupujúci neuhradil predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu v dohodnutej lehote splatnosti a neurobil tak ani ku dňu spísania oznámenia, odstupuje týmto jednostranne od uvedenej kúpnej zmluvy, pričom odstúpenie od kúpnej zmluvy je účinné dňom doručenia kupujúcemu. Podľa podpisu T. G. ako konateľa GARRET na tomto liste datovaného dňa 20.4.2011, T. G. prevzal tento list týmto dňom. Keďže v konaní nevyšiel najavo opak, súd vychádzal zo skutkového tvrdenia navrhovateľa, že GARRET mu kúpnu cenu dohodnutú v kúpnej zmluve zo dňa 25.3.2011 doposiaľ nevyplatila. Z obsahu pripojeného originálu spisu Správy katastra Kysucké Nové Mesto spis zn. V 338/2011 doručeného súdu dňa 17.2.2014 podaním Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor zo dňa 13.2.2014 súd zistil, že:

Na č.l. 1 sa nachádza návrh na vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 25.3.2011 medzi navrhovateľom a GARRET, datovaný dňa 25.3.2011, ktorý bol podaný na Správu katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.3.2011 o 09:27 hod., čo vyplýva z tohto návrhu (originál návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na č.l. 1 pripojeného spisu). Ako navrhovatelia sú na návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedení GARRET konajúci prostredníctvom T. G. a odporca. Na návrhu na vklad sa nachádzajú dva

podpisy, a to T. G. ako konateľa GARRET (o tomto podpise sa svedok T. G. na fotokópii tohto návrhu na č.l. 114 spisu na pojednávaní dňa 7.2.2014 vo svojej výpovedi vyjadril, že je jeho pravým podpisom) a ďalší podpis pri mene a priezvisku odporcu, o ktorom podpise sa svedok T. G. na fotokópii tohto návrhu na č.l. 114 spisu na pojednávaní dňa 7.2.2014 vo svojej výpovedi vyjadril, že tento podpis podpísal tiež sám on. Okrem týchto dvoch podpisov sa na zmluve, a to na žiadnej jej strane, ďalší podpis nenachádza. Správa katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.3.2011 o 13:31 hod. (presný čas vyplýva z podania Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálneho odboru zo dňa 27.11.2013 na č.l. 72 spisu) vydala rozhodnutie č. V 338/2011, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam v prospech odporcu na základe uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá medzi GARRET a odporcom (fotokópia rozhodnutia na č.l. 177 spisu). Okresný úrad Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, podaním zo dňa 13.2.2014 súdu doručil dňa 17.2.2014 aj druhý rovnopis originálu vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá medzi GARRET a odporcom. Táto listina je z hľadiska obsahového aj formálneho totožná s vyššie uvedeným prvým rovnopisom kúpnej zmluvy. Pokiaľ ide o podpisy na tomto druhom rovnopise zmluvy, súd konštatoval ich zhodnosť s podpismi na prvom rovnopise zmluvy. Rovnako konštatoval, že okrem týchto dvoch podpisov sa na zmluve, a to na žiadnej jej strane, ďalší podpis nenachádza.

V súvislosti s právnym posúdením veci odvolací súd ďalej poukazuje na nasledovné zákonné ustanovenia:

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ v znení zák. č. 131/1982 Zb. účinnom od 1.4.1983, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 46 ods. 1 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 46 ods. 2 OZ, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 48 ods. 1 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Ďalej odvolací súd uvádza, že podľa nálezu Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 350/2008-71 odstúpením od zmluvy podľa ust. § 48 ods. 2 OZ sa, ak nie je právnym predpisom alebo účastníkmi dohodnuté inak, zmluva od začiatku ruší, avšak iba s účinkami medzi jej účastníkmi. Vlastnícke právo ďalších nadobúdateľov, pokiaľ svoje vlastnícke právo nadobudli v dobrej viere do času, než došlo k odstúpeniu od zmluvy, používa ochranu v súlade s čl. 11 Charty základných práv a slobôd a s ústavnými princípmi právnej istoty ochrany nadobudnutých práv vyvierajúcich z pojmu demokratického právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, nezaniká.

Na základe celého vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že existovali štyri rovnopisy predmetnej kúpnej zmluvy (čo nevylučoval ani súd prvej inštancie). Dva rovnopisy zmluvy boli podané na kataster nehnuteľností a po jednom mali k dispozícii predávajúci a kupujúci. Z čl. VII. bod 7 spornej kúpnej zmluvy vyplýva, že podľa obsahu zmluvy kúpna zmluva bola vyhotovená v štyroch exemplároch v slovenskom jazyku. Po doplnení dokazovania na základe výzvy adresovanej účastníkom a svedkovi, po zrušení veci odvolacím súdom bolo zistené, že ani jeden z účastníkov nedisponuje ďalším rovnopisom kúpnej zmluvy a na katastri (v archíve a v zbierke listín) sú založené dva rovnopisy kúpnej zmluvy. Z výpovede svedka Y. Z. vyplynulo, že svedok sprostredkoval uzavretie kúpnej zmluvy, pričom kúpne zmluvy vyhotovoval právnik v štyroch rovnopisoch a tieto štyri rovnopisy kúpnej zmluvy T. G. odovzdal svedkovi, ktorý ich predložil odporcovi na podpis a takto podpísané kúpnej zmluvy v štyroch rovnopisoch odovzdal svedkovi T. G., ktorý zabezpečoval konanie o vklad týchto zmlúv do katastra nehnuteľnosti. Javí sa preto ako viac než pravdepodobné, vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností a vykonaných dôkazov, že kataster odkladoval kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala pravý podpis odporcu. Opačný výklad v tomto smere by bol nelogický.

Pokiaľ odvolateľ vo svojom odvolaní dedukoval, ako mohlo dôjsť k zámene pravej kúpnej zmluvy s podpisom odporcu (žalovaného) za falošnú kúpnu zmluvu neobsahujúcu jeho vlastnoručný podpis, odvolací súd sa týmito tvrdeniami odvolateľa nemohol zaoberať (tvrdeniami, že G. krstná matka zobrala domov tú kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala pravý podpis odporcu za účelom jej zámény s kúpnu

zmluvou, ktorá podpis odporcu neobsahovala), odvolací súd sa týmito tvrdeniami zaoberať nemohol, pretože neboli ani dostatočne preukázané.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP.

Podľa § 335 ods. 2 CSP, neodkladné opatrenie (predtým predbežné opatrenie) nariadené po začatí konania vo veci samej odvolací súd aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

Vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia § 335 ods. 2 CSP musel odvolací súd zároveň zrušiť (vzhľadom na zmenu rozsudku prvostupňového súdu) rozhodnutie prvostupňového súdu o predbežnom opatrení (t.č. neodkladnom opatrení) zo dňa 2.7.2012 č.k. 6C/115/2012-38.

10. Na základe podaného dovolania žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. augusta 2016 sp. zn. 5Co/251/2016 bol napadnutý rozsudok dovolaním zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 26/2017 zo dňa 31. októbra 2017 a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

11. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že z odôvodnenia odvolacieho súdu nie je zrejmé, na základe akých vykonaných dôkazov dospel k záveru o existencii 4 rovnopisov kúpnej zmluvy. Z odôvodnenia nevyplýva ani to, aký vplyv má podľa odvolacieho súdu existencia 4 rovnopisov kúpnej zmluvy na jej platnosť. Chýba myšlienkový postup odvolacieho súdu, ktorý by dostatočne dával odpoveď na otázku, prečo bol odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie toho názoru, že podpisy žalovaného a konateľa GARRET, s. r. o. sa nachádzali na tej listine, a teda išlo o platný právny úkon. Absentuje aj zdôvodnenie, ako odvolací súd vyhodnotil skutočnosť, že súdu boli predložené len dve vyhotovenia kúpnej zmluvy, ktoré pravý podpis žalovaného neobsahujú. Záver, že kataster „odvkladoval“ kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala pravý podpis žalovaného, je postavený na pravdepodobnosti, čo je neprípustné. Ak sa odvolací súd odmietol zaoberať tvrdením žalovaného, že došlo k zámene kúpnych zmlúv na príslušnom orgáne povoľujúcom vklad vlastníckeho práva, je potom celé rozhodnutie odvolacieho súdu vnútorne rozporné, pretože tento vychádzal z ničím nepodloženej skutočnosti o povolení vkladu na základe platnej kúpnej zmluvy. V odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu následne úplne absentuje zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav. V rozsudku neozrejmil svoje skutkové a právne závery takým spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je pre nedostatok dôvodov nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Uviedol, že odvolací súd zároveň pochybil, keď bez toho, aby dokazovanie zopakoval, dospel k odlišnému skutkovému záveru než súd prvej inštancie. Odvolací súd, pokiaľ sa chce od súdom prvej inštancie prijatého skutkového záveru o existencii 4 rovnopisov kúpnej zmluvy odchýliť, mal vykonať dôkaz listín a vykonať výsluch svedkov Y. Z. a T. G.. Ak tak odvolací súd neurobil a vyvodil odlišný skutkový záver bez toho, aby dokazovanie v potrebnom rozsahu sám zopakoval, porušil ustanovenie § 384 ods. 1 CSP. Je neprípustné, aby odvolací súd ku svojim odlišným skutkovým zisteniam vedúcim k zamietnutiu žaloby dospel iba na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie. Konštatoval pochybenie odvolacieho súdu, ktoré znemožnili žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP.

12. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 26/2017 zo dňa 31. októbra 2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 12.01.2018.

13. V dôsledku zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu Najvyšším súdom SR sa predmetný spor dostal opätovne do štádia odvolacieho konania.

14. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil odvolaciemu súdu vyjadrenie, v ktorom navrhol vo veci znovu vykonať a doplniť dokazovanie. Uviedol, že žalovaný nadobudol sporné nehnuteľnosti do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy V 338/11 uzavretej so spoločnosťou GARRET, s. r. o., ktorej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností dňa 28.03.2011. Konal v dobrej viere, že nadobudol vlastnícke právo od vlastníka. Ani samotný žalobca v žalobe nespochybňuje, že spoločnosť GARRET, s. r. o. bola v čase, keď žalovaný nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, t. j. 28.03.2011, vlastníkom sporných nehnuteľností. Zmluvný vzťah medzi žalobcom ako predávajúcim

a spoločnosťou GARRET, s. r. o. je bez právneho významu vo vzťahu k žalovanému a na platnosť právneho úkonu, na základe ktorého žalovaný nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, nemá žiaden právny význam. Odstúpenie žalobcu zo dňa 20.04.2011 od kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca so spoločnosťou GARRET, s. r. o., je voči žalovanému právne neúčinné, nakoľko žalovaný v tom čase už bol vlastníkom sporných nehnuteľností a za prevod nehnuteľností zaplatil predávajúcemu spoločnosti GARRET, s. r. o. kúpnu cenu. Poukázal na svoju výpoveď pred okresným súdom a na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 350/2008-71. Navrhoval vykonať a doplniť dokazovanie, a to výsluchom svedka Y. Z., T. G. a prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise.

15. K vyjadreniu žalovaného podal písomné vyjadrenie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že súdom prvého stupňa zistený skutkový stav v danej veci vychádzal z rozsiahleho dokazovania v rozsahu potrebnom a dostačujúcom na vyvodenie právneho záveru, že žalovaný v skutočnosti nikdy platne nenadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Zároveň zo zisteného skutkového stavu je nesporný záver o tom, že výlučné vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam patrí žalobcovi. V ďalšom poukázal na priebeh dokazovania v predmetnom spore pred súdom prvej inštancie, ako aj konania pred odvolacím súdom.

V ďalšom dodal, že na základe žiadosti súdu prvého stupňa Okresný úrad Kysucké Nové Mesto - katastrálny odbor zaslal súdu dňa 17.02.2014 obidva originály kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011, na základe ktorých bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného k sporným nehnuteľnostiam dňa 28.03.2011 o 13:31 hod. v katastrálnom konaní č. V 338/2011. V konaní nebolo medzi účastníkmi sporné, že ani na jednom z týchto dvoch originálov kúpnych zmlúv sa nenachádza podpis odporcu, čo žalovaný jednoznačne potvrdil v rámci svojho výsluchu. Vzhľadom k tomu prvostupňový súd z takto zisteného a nespochybniteľného skutkového stavu správne vyvodil, že na kúpnej zmluve zo dňa 25.03.2011, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného pod č. V 338/2011 zo dňa 28.03.2011, sa nenachádzajú prejavy účastníkov tejto zmluvy (ich podpisy) na jednej listine, čo viedlo k správne právnemu záveru s poukazom na § 46 ods. 2 OZ, že predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedodržanie predpísanej formy v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Zo zisteného skutkového stavu vyšlo nespochybniteľne najavo, že vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol príslušným katastrálnym odborom povolený na základe absolútne neplatnej (nejestvujúcej) kúpnej zmluvy. Je zrejmé, že žiadne iné dôkazy, ktorých nevykonanie vyčítal žalovaný prvostupňovému súdu už v prvom odvolaní, nemohli zvrátiť právny záver súdu o tom, že žalovaný nenadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v katastrálnom konaní č. V 338/2011, čo sa aj následným doplnením dokazovania potvrdilo. Je úplne scestné tvrdenie žalovaného o tom, že bolo preukázané, že kataster odkladoval kúpnu zmluvu podpísanú pravým podpisom žalovaného a že následne bola táto zmluva zamenená za inú zmluvu, ktorá už pravý podpis žalovaného neobsahovala. Vykonaným dokazovaním bol preukázaný nepochybne opak, a to, že vklad vlastníckeho práva v konaní V 338/2011 bol povolený na základe žalovaným nepodpísaných 2 exemplárov spornej kúpnej zmluvy.

Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdí, že „z výpovede žalovaného vyplýva, že žalovaný sa dňa 28.03.2011 v doobedňajších hodinách dostavil na Správu katastra Kysucké Nové Mesto, kde nahliadnutím do spisu zistil, že na origináloch kúpnej zmluvy sa jeho podpisy nenachádzajú, pričom v tomto čase ešte pred rozhodnutím o vklade kúpnej zmluvy jeden originál kúpnej zmluvy priamo na správe katastra podpísal“, k tomu dodal, že toto tvrdenie už súd prvého stupňa pomerne jednoducho vyvrátil a podrobne logicky vysvetlil vo svojom rozhodnutí zo dňa 01.04.2014, ako aj zo dňa 26.01.2016. Nedá sa mu nevyjadriť sa k žalovanému vykonávanému záveru, ktorý opakovane podsúva odvolaciemu súdu, že G. krstná matka zobrala domov tú kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala pravý podpis odporcu za účelom jej zámene s kúpnu zmluvou, ktorá podpis odporcu neobsahovala. Z vykonaného dokazovania takéto závery o zámene zmluvy na katastri absolútne nevyplývajú, pričom žalovaný na preukázanie tejto svojej teórie nikdy nenavrhoval ako dôkaz výsluch svedkyne - G. krstnej matky, a to ani pred súdom prvého stupňa, ani teraz či v minulosti pred odvolacím súdom. Táto domnienka žalovaného sa nakoniec ukázala ako nepravdivá, nakoľko kúpne zmluvy nikdy neopustili budovu Správy katastra v Kysuckom Novom Meste, čo bolo preukázané zaslanými zmluvami z katastra súdu dňa 17.02.2014. Rovnako žalovaný nikdy nenavrhoval v konaní ako dôkaz výsluch zamestnankyne bývalej Správy katastra Kysucké Nové Mesto, pred ktorou mal žalovaný podľa svojich tvrdení podpísať ešte pred povolením vkladu jeden originál kúpnej zmluvy, ktorá by sa vedela vyjadriť k tomu, či k takémuto niečomu vôbec mohlo dôjsť, či k tomu aj došlo a či mohla byť predmetom vkladu takto žalovaným jednostranne podpísaná kúpna zmluva.

Taktiež je dôležité, že žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 15.05.2018 už netvrdí existenciu 4 rovnopisov kúpnej zmluvy, ako tomu bolo pred rozhodnutím dovolacieho súdu o zrušení rozsudku odvolacieho súdu. V ďalšom upriamil pozornosť odvolacieho súdu na právne názory a závery dovolacieho súdu, ktorý zrušil žalobcom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu.

Pokiaľ ide o účinky dobromyseľnosti žalovaného a odstúpenie od zmluvy, ktoré žalovaný rozvádza vo svojom vyjadrení zo dňa 15.05.2018, k tomu žalobca nepovažuje za potrebné sa bližšie vyjadrovať, pretože odstúpenie od kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou GARRET, s. r. o. zo dňa 25.03.2011, ktoré sa uskutočnilo listom žalobcu zo dňa 20.04.2011, doručeným spoločnosti GARRET, s. r. o. dňa 20.04.2011, skutočne nemá žiaden vplyv na právne postavenie žalovaného, avšak nie v žalovaným naznačenom zmysle, ale preto, že žalovaný sa nikdy nestal vlastníkom sporných nehnuteľností.

S poukazom na uvedené, nesporné skutočnosti a dôkazy, ktoré za žiadnych okolností nepripúšťajú ani doplnením ani zopakovaním dokazovania dospieť k odlišným skutkovým zisteniam a záverom tak, ako ich ustálil súd prvého stupňa, žalobca žiada odvolací súd, aby aj z dôvodu hospodárnosti a plynulosti konania nevykonával neefektívne procesné úkony, akými sú napr. nariadenie pojednávania a vykonávanie či doplnenie dôkazov v tejto veci.

Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 CSP.

16. K vyjadreniu žalobcu podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný repliku, v ktorej poukázal na skutočnosť, že Najvyšší súd SR vytkol odvolaciemu súdu, že bez toho, aby odvolací súd zopakoval dokazovanie, dospel k odlišnému skutkovému záveru než súd prvej inštancie. Odvolací súd mal vykonať dôkaz listinou, zadovážiť kúpne zmluvy a vykonať výsluch svedkov Y. Z. a T. G.. Opätovne poukázal na skutočnosť, že z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd, je zrejmé, že pôvodne existovali 4 zmluvy, čo zároveň vyplýva aj z listinného dôkazu - samotnej zmluvy, pričom uvedené vyšlo najavo aj v prvostupňovom konaní. Zo skutočnosti, že prvostupňovému súdu sa napriek výzvam na predloženie zvyšných dvoch rovnopisov zmluvy tieto nepodarilo v konaní zabezpečiť, rozhodne nemožno mať za preukázanú neexistenciu tak, ako tvrdí žalobca. Poukázal na výpovede svedka Y. Z. a T. G..

Dôkaz výsluchom zamestnankyne bývalej Správy katastra Kysucké Nové Mesto by bol nadbytočným dôkazom. Z výpovede žalobcu bolo preukázané, že G. krstná matka, ktorá pracovala na podateľni bývalej Správy katastra KNM a mala na starosti aj archív, zobrala jednu z kúpnych zmlúv domov za účelom, aby nedošlo k zásahu do tejto kúpnej zmluvy. Z uvedeného dôkazu jasne vyplýva, že krstná matka svedka G. zobrala z katastra kúpnu zmluvu ako príbuzná a zamenila kúpnu zmluvu podpísanú žalovaným za inú kúpnu zmluvu.

Trvá na tom, že nadobudol sporné nehnuteľnosti do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy V 338/2011 uzatvorenej so spoločnosťou GARRET, s. r. o., ktorej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností dňa 28.03.2011. V čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou GARRET, s. r. o. bol predávajúci spoločnosť GARRET, s. r. o. zapísaný ako vlastníak predmetných nehnuteľností a žalovaný konal v dobrej viere, že nadobúda vlastnícke právo od vlastníka. Ani samotný žalobca v žalobe nespochybňuje, že spoločnosť GARRET, s. r. o. bola v čase, keď žalovaný nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, t.j. 28.03.2011, vlastníkom sporných nehnuteľností. Zmluvný vzťah medzi žalobcom ako predávajúcim a spoločnosťou GARRET, s. r. o. ako kupujúcim je bez právneho významu vo vzťahu k žalovanému a na platnosť právneho úkonu, na základe ktorého žalovaný nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, nemá žiaden právny význam. Odstúpenie žalobcu zo dňa 20.04.2011 od kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca so spoločnosťou GARRET, s. r. o., je voči žalovanému právne neúčinné, nakoľko žalovaný v tom čase už bol vlastníkom spornej nehnuteľnosti a za prevod nehnuteľnosti zaplatil predávajúcemu kúpnu cenu. Naďalej trval na vykonaní navrhovaných dôkazov.

17. K replike žalovaného podal písomné vyjadrenie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že upriamuje pozornosť odvolacieho súdu, pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného o existencii 4 rovnopisov na pojednávaní konanom v tejto veci na Okresnom súde Žilina dňa 07.02.2014, kde žalovaný v rámci svojho výsluchu na tomto pojednávaní na položenú otázku, v koľkých vyhotoveniach podpísal kúpnu zmluvu, uviedol, že v dvoch. Rovnako tak právny zástupca žalovaného na otázku súdu, aby sa vyjadril, pokiaľ sa týka navrhovaných dôkazov, aké skutkové tvrdenia žalovaného by mali preukázať, uviedol: „Ja by som chcel uviesť, že pokiaľ sa týka predmetnej zmluvy, odporca podpísal dve vyhotovenia tejto zmluvy ešte pred podpísom T. G. na zmluvách prostredníctvom svojho

brata (Y. Z.), tieto zmluvy doručil p. G., ktorý mal tieto zmluvy následne podpísať a overiť na nich pravosť svojho podpisu u notára. G. však tieto zmluvy zamenil za iné, svoj podpis u notára overil, pričom spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predložil tieto dve zmluvy.“ Ďalej poukázal na výpoveď svedka T. G. na pojednávaní dňa 07.02.2014.

Ak žalovaný tvrdí, že tvrdenie svedka G. o existencii len 2 kúpnych zmlúv je podľa neho účelové a v priamom rozpore s obsahom kúpnej zmluvy, potom zrejme pozabudol na svoje vlastné tvrdenie na pojednávaní dňa 07.02.2014 a tiež na výsledky rozsiahleho dokazovania na súde prvého stupňa, ktoré jednoznačne preukázalo, že existovali len 2 vyhotovenia spornej zmluvy, ktoré boli predložené katastru ako príloha návrhu na vklad a že ani na jednom z týchto dvoch vyhotovení kúpnej zmluvy sa nenachádza podpis žalovaného.

V zmysle § 30 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. účinného v čase podania návrhu na vklad, prílohou k návrhu na vklad je zmluva, na ktorej základe má byť zapísané právo k nehnuteľnosti do katastra, v dvoch vyhotoveniach. Preto svedok G. zabezpečil a podpísal obojstranne len 2 vyhotovenia zmluvy, pretože viac vyhotovení nebolo potrebných. Y. Z. nemal záujem o žiadne vyhotovenia zmluvy a požadoval od svedka G. len predloženie listu vlastníctva, kde bude ako vlastník uvedený jeho brat - žalovaný. Ak by existovali 4 vyhotovenia zmluvy, logicky by aspoň 1 vyhotovenie mal mať žalovaný, respektíve od svedka G. by ho aspoň žiadal v danom čase pre svoje potreby.

Žalovaný v replike navrhuje odvolaciemu súdu znova vykonať a doplniť dokazovanie. Zároveň trvá na tom, že nadobudol sporné nehnuteľnosti do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy č. V 338/2011 uzavretej so spoločnosťou GARRET, s. r. o., ktorej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností dňa 28.03.2011. K týmto a v konaní zo strany žalovaného opakovane a neustále tvrdným konštrukciám opätovne uviedol chronológiu celého konania v predmetnom spore pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom tak, ako bolo uvedené v písomnom vyjadrení zo dňa 04.10.2018.

18. K výzve súdu v zmysle ustanovenia § 382 CSP žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal písomné vyjadrenie. Vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na základné princípy civilného procesu, na ktorých spočíva CSP, a to konkrétne na čl. 2 ods. 1, 2, čl. 11, čl. 16 CSP. Uviedol, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku aplikoval ustanovenie § 123 OZ, keď posudzoval platnosť nakladania s predmetom sporu zo strany predávajúceho - spoločnosti GARRET, s. r. o. vo forme 2-stranného právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného k sporným nehnuteľnostiam dňa 28.03.2011 o 13.31 hod. v katastrálnom (vkladovom) konaní č. V 338/2011 vedenom na bývalej Správe katastra Kysucké Nové Mesto. Len preto, že ustanovenie § 123 OZ súd prvého stupňa výslovne neuviedol v rámci citovaných zákonných ustanovení, nemožno dospieť k záveru, že by toto ustanovenie nebolo doteraz pri rozhodovaní veci použité. Oprávnenie vlastníka nakladať s predmetom vlastníctva je jedným z čiastkových oprávnení vlastníka, a keďže súd prvého stupňa posudzoval nakladanie s nehnuteľnosťami vo forme spornej kúpnej zmluvy, automaticky aplikoval aj ustanovenie § 123 OZ. Nakoľko táto okolnosť, t. j. oprávnenie predávajúceho nakladať s predmetom sporu, nebolo v konaní sporné, nebolo potrebné osobitne citovať ustanovenie § 123 OZ, t. j. že predávajúci ako vlastník nakladal s nehnuteľnosťami podľa tohto zákonného ustanovenia. Rovnako nebolo výslovne citované ustanovenie § 119 ods. 2 OZ, ktoré definuje nehnuteľnosti, avšak je nepochybné, že aj toto ustanovenie bolo pri rozhodovaní veci na súde prvého stupňa vo svojej podstate použité, nakoľko nebolo sporu o tom, že predmet prevodu podľa spornej kúpnej zmluvy tvorili nehnuteľnosti, nebolo potrebné osobitne uvádzať, že súd aplikoval § 119 ods. 2 OZ.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 133 ods. 2 OZ, toto zákonné ustanovenie bolo taktiež na vec aplikované aj s výslovnou citáciou tohto ustanovenia na strane 20 napadnutého rozsudku.

Z opatrnosti sa vyjadril k možnému použitiu ustanovenia § 133 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 123 OZ. Jedným z čiastkových oprávnení vlastníka je právo s vecou nakladať. V danej veci je bez významu otázka fyzickej dispozície s vecou, preto sa žalobca vyjadril k právnej dispozícii s vecou. Medzi spôsoby právnej dispozície s vecou patrí okrem iného aj právo nakladať s vecou pre prípad smrti a právo scudzíť vec medzi živými. Medzi najvýznamnejšie dispozičné oprávnenia vlastníka patrí právo previesť vec na iného. Právna forma, ktorou sa prevod uskutočňuje je zmluva ako 2-stranný právny úkon, či už ide o predaj, zámenu alebo darovanie. V prípade zmlúv o prevodoch nehnuteľností zákon, konkrétne § 46 ods. 1 OZ stanovuje ako podmienku ich platnosti písomnú formu. Platnosť právneho úkonu z hľadiska jeho formy je potrebné posudzovať podľa stavu, aký bol v čase uzavretia právneho úkonu. Jednoduchú písomnú formu musia mať aj podľa ustanovenia § 46 ods. 1 OZ zmluvy o prevodoch nehnuteľností. Pre zachovanie jednoduchosti písomnej formy, ktorej pojmové náležitosti sú písomnosť a podpis, zásadne postačuje, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Zákon v ustanovení § 46 ods.

2 veta druhá OZ stavuje u zmluvy o prevode nehnuteľností ako ďalšiu náležitosť písomnej formy, že písomné prejavy účastníkov takejto zmluvy, vrátane ich podpisov, musia byť na ten istý listine. V prípade nedodržania zákonnej písomnej formy právneho úkonu ide o neplatnosť absolútnu a súd na ňu prihliada z úradnej moci. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Vlastník nehnuteľnosti má oprávnenie nakladať s ňou v súlade so zákonom, a teda platne.

Opätovne poukázal na to, že v prejednávanej veci na základe žiadosti súdu prvého stupňa Okresný úrad Kysucké Nové Mesto - katastrálny odbor zaslal súdu dňa 17.02.2014 obidva originály kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011, na základe ktorých bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného k sporným nehnuteľnostiam dňa 28.03.2011 o 13:31 hod. v katastrálnom vkladovom konaní č. V 338/2011. V konaní nebolo medzi účastníkmi nikdy sporné, že ani na jednom z týchto dvoch originálov kúpnych zmlúv sa nenachádza podpis žalovaného, čo žalovaný jednoznačne potvrdil nielen v rámci svojho výsluchu na pojednávaní v tomto súdnom konaní, ale súčasne vo výpovedi svedka pred orgánom činným v trestnom konaní, vo výpovedi účastníka súdneho konania sp. zn. 27C/277/2011, ako aj v trestnom oznámení zo dňa 29.11.2011. Z uvedeného je nesporne preukázané, že scudzovaciú kúpnu zmluvu, ktorou predchádzajúci vlastník ako predávajúci mienil právne nakladať s predmetom sporu, žalovaný nikdy nepodpisal, a teda k uzavretiu zmluvy a jej vzniku ako 2-stranného právneho úkonu nikdy nedošlo. Prvostupňový súd z takto zisteného a nespochybniteľného skutkového stavu správne vyvodil, že na kúpnej zmluve zo dňa 25.03.2011, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného pod č. V 338/2011 zo dňa 28.03.2011, sa nenachádzajú prejavy účastníkov tejto zmluvy (ich podpisy) na jednej listine, čo viedlo k správne právne záveru s poukazom na § 46 ods. 2 OZ, že predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedodržanie predpísanej formy v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Uvedený právny záver znamená, že žalovaný nemohol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011 platne nadobudnúť v zmysle platného právneho poriadku SR vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, pretože pri nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sa okrem spôsobu (modusu) nadobudnutia vlastníckeho práva (v tomto prípade vklad č. 338/2011 zo dňa 28.03.2011) nevyhnutne vyžaduje aj existujúci platný právny dôvod (titul) nadobudnutia vlastníckeho práva (v tomto prípade platná scudzovacia zmluva o prevode nehnuteľností), ktorý v konaní nieže nebol preukázaný, ale zo zisteného skutkového stavu vyšlo nespochybniteľne najavo, že vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol príslušným katastrálnym odborom povolený na základe absolútne neplatnej (nejestvujúcej) kúpnej zmluvy. Ak chýba platný titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, samotný vklad vlastníckeho práva nevyvoláva účinky nadobudnutia vlastníckeho práva, pričom v takomto prípade vklad má len evidenčné účinky nezodpovedajúce stavu právne.

Vo vzťahu k okolnostiam zamýšľaného prevodu vlastníckeho práva na žalovaného, ku ktorému malo dôjsť spornou kúpnu zmluvou, žalobca upriamil pozornosť odvolacieho súdu na výpoveď svedka T. G. na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 07.02.2012, kde svedok popísal, prečo a z akých dôvodov malo k prevodu dôjsť a tiež potvrdil, že on podpísal kúpnu zmluvu pri mene a priezvisku kupujúceho namiesto žalovaného.

S poukazom na uvedené nesporné skutočnosti a dôkazy, ktoré za žiadnych okolností nepripúšťajú ani doplnením ani zopakovaním dokazovania a ani výkladom dotknutých právnych noriem možnosť dospieť k odlišným skutkovým zisteniam a právnym záverom tak, ako ich ustálil súd prvého stupňa, žalobca žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok v celom rozsahu v zmysle § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. K výzve súdu v zmysle ustanovenia § 382 CSP podal písomné vyjadrenie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že s použitím ustanovenia § 123 OZ a § 133 ods. 2 OZ súhlasí. Má za to, že v danom prípade došlo k riadnemu prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nakoľko zmluva o prevode vlastníckeho práva bola riadne odkladovaná na katastri nehnuteľností. Zmluvné strany - žalobca a žalovaný sa riadne dohodli na podmienkach zmluvy, došlo k podpisu zmluvy, k overeniu podpisu predávajúceho a k úspešnému vkladovému konaniu, ktoré má konštitutívne účinky. Na žalovaného riadne prešlo vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam. Trval na tom, že existovali 4 rovnopisy kúpno predajnej zmluvy, čo potvrdil Y. Z. dňa 26.01.2016 na OS Žilina ako svedok. Súd prvého stupňa sa oboznámil len s 2 rovnopismi kúpnej zmluvy, pričom ďalšie dva rovnopisy nechal bez povšimnutia. Súd prvého stupňa mal vyzvať odporcu a svedka T. G., aby predložili ďalšie dva rovnopisy kúpnej zmluvy. Na túto skutočnosť navrhol vypočuť svedka Y. Z., ktorý by preukázal súdu, že existovali 4 rovnopisy kúpnej zmluvy. Ak žalobca uvádza, že ani na jednom z originálov kúpno predajných zmlúv sa nenachádza originálny podpis žalovaného, toto je potrebné zo strany žalovaného rozporovať a uviesť, že kúpno predajná zmluva bola žalovaným riadne podpísaná. V uvedenom prípade došlo k splneniu všetkých podmienok platnosti právneho úkonu. Vklad

vlastníckeho práva bol preto správou katastra povolený v súlade so zákonom. Tým, že súd prvého stupňa nezažiadil ďalšie dva rovnopisy kúpnej zmluvy, neúplne zistil skutkový stav. Keby súd prvého stupňa zažiadil ďalšie dva originály rovnopisov kúpnej zmluvy, zistil by pravdivosť tvrdenia žalovaného, že na jednom rovnopise originálu kúpnej zmluvy sa súčasne nachádzajú podpisy T. G. ako konateľa GARRET, s. r. o. a podpis žalovaného, ktorý je jeho pravým podpisom. Poukázal na osobu T. G. ako konateľa spoločnosti GARRET, s. r. o., ktorý koná podvodným spôsobom. Podviedol samotného žalobcu a podviedol aj žalovaného, keď v súčinnosti so svojou krstnou matkou, ktorá pracovala na katastri, zamenil predmetné kúpnopredajné zmluvy. Pokiaľ by súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav, musel by z toho vyodiť, že pokiaľ na jednom rovnopise originálu kúpnej zmluvy sa súčasne nachádzajú pravé podpisy predávajúceho a kupujúceho, bola uzavretá platná kúpna zmluva. Žalovaný na základe kúpnej zmluvy v dobrej viere vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nadobudol, odstúpenie od kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a spoločnosťou R+S Company, s. r. o. (neskôr GARRET, s. r. o.), nemôže mať žiaden vplyv na vlastnícke právo na žalovaného, pretože odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší od začiatku iba s účinkami medzi účastníkmi, ktorí zmluvu uzavreli. Obaja účastníci právneho úkonu (spornej kúpnej zmluvy) na strane predávajúceho konateľ spoločnosti GARRET, s. r. o. T. G. a na strane kupujúceho žalovaný prejavili vôľu previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na žalovaného, pričom došlo k vkladu do katastra v prospech žalovaného, a teda boli splnené všetky podmienky platného prevodu nehnuteľnosti. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že dobromyseľne nadobudnutým právam účastníka konania na základe zmluvy musia všeobecné súdy poskytnúť právnu ochranu. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

20. K vyjadreniu žalovaného na výzvu súdu v zmysle ustanovenia § 382 CSP podal písomné vyjadrenie žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V písomnom vyjadrení predovšetkým uviedol, že so žalovaným nebol nikdy v žiadnom právnom vzťahu, nikdy neuzavreli spolu žiadnu zmluvu, na žiadnych podmienkach žiadnej zmluvy sa nedohodli. Ak žalovaný myslel na „zmluvný“ vzťah medzi ním a spoločnosťou GARRET, s. r. o. ako predávajúcim, k tomu odkázal na skutočnosti uvádzané v svojich podaniach s tým, že v konaní riadne a nespochybniteľne bolo preukázané, že medzi predávajúcim GARRET, s. r. o. a žalovaným nedošlo nikdy k uzavretiu zmluvy - k obojstrannému podpisu zmluvy. K názoru žalovaného, že vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností mal v danom prípade konštitutívne účinky, dodáva, že vklad ako spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva môže mať konštitutívne účinky len vtedy, ak je jeho podkladom platná zmluva ako titul nadobudnutia vlastníctva. Ak niet zmluvy, vklad nemá žiadne právne účinky, najmenej v podobe prevodu vlastníckeho práva. V prípade nedodržania zákonnej písomnej formy právneho úkonu ide o neplatnosť absolútnu, súd na ňu prihliada z úradnej moci. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. K tvrdeniu o existencii 4 kúpnych zmlúv a pravého podpisu žalovaného na kúpnej zmluve bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Žiadne iné rovnopisy či originály spornej zmluvy neexistujú a ani neexistovali. Neexistuje tak ani jedna zmluva s podpisom predávajúceho a originálom podpisu žalovaného. K uzavretiu zmluvy o prevode nehnuteľnosti medzi GARRET, s. r. o. a žalovaným nikdy nedošlo. V ostatnom zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach. Pokiaľ žalovaný uvádza, že obaja účastníci spornej zmluvy prejavili vôľu previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na žalovaného, tak je potrebné v tomto smere poukázať na výpoveď svedka G., že žalovaný nikdy nechcel predmetné nehnuteľnosti kúpiť, nikdy za ne neuhradil kúpnu cenu, nikdy s predávajúcim nepodpísal zmluvu a ani iným spôsobom neuzavrel zmluvu (napr. ústne). Okolnosti pokútného prevodu popísal svedok G. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 07.02.2014. O slobode vôle a jej danosti nemôže byť v žiadnom prípade reč, a to ani na strane predávajúceho, za ktorého konal svedok G..

21. Ku konštatovaniu žalovaného, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že dobromyseľne nadobudnutým právam účastníka konania na základe zmluvy musia všeobecné súdy poskytnúť právnu ochranu, podotkol, že žalovaný žiadnu zmluvu nikdy s predávajúcim neuzatvoril, žiadnu nikdy nepodpísal, teda nemohol na základe neexistujúcej, resp. neplatnej scudzovacej zmluvy o prevode nehnuteľností nadobudnúť vôbec vlastnícke právo, nie to ešte dobromyseľne. K citovaným judikátom, ktoré žalovaný uvádza vo svojom vyjadrení uviedol, že dané prípady neriešili skutkový stav, ktorý je dokázaný a ustálený v tomto konaní.

22. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

23. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalobca v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) opätovne (po zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu SR) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

24. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

25. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

27. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

28. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalobca aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

29. Na zdôraznenie správnosti svojho rozhodnutia odvolací súd udáva nasledovné skutočnosti:

30. Dňa 25.03.2011 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcim - žalobcom a firmou GARRET, s.r.o., konajúcou prostredníctvom konateľa T. G. ako kupujúcim. Predmetom kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území C. evidované Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, Katastrálnym odborom na LV č. XXX ako parcela KN-C č. 76/1 - orná pôda o výmere 788 m², parcela KN-C č. 76/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 157 m², parcela KN-C č. 76/4 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 101 m², rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele KN-C č. 76/2 a garáž súp. č. XXX postavená na parcele KN-C č. 76/4. Kúpna cena za predmet kúpy bola zmluvnými

stranami dohodnutá vo výške 688.000,- eur s tým, že kupujúci sa zaviazal zaplatil predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu v hotovosti alebo na bankový účet predávajúceho uvedený v záhlaví zmluvy v lehote do 10 dní odo dňa podpísania zmluvy. Za deň úhrady mal byť považovaný deň pripísania kúpnej ceny v prospech účtu predávajúceho (čl. III. zmluvy). Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade nezaplatenia celej kúpnej ceny podľa podmienok upravených v čl. III. zmluvy má predávajúci tiež možnosť (právo) jednostranne od zmluvy odstúpiť formou písomného oznámenia, ktoré je účinné dňom doručenia kupujúcemu. Návrh na vklad vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 25.03.2011 medzi žalobcom ako predávajúcim a firmou GARRET, s.r.o. ako kupujúcim bol podaný účastníkmi zmluvy na Správe katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011 o 08.55 hod. Správa katastra Kysucké Nové Mesto vydala dňa 28.03.2011 o 12.45 hod. rozhodnutie č. V 336/2011, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k predmetným nehnuteľnostiam v prospech firmy GARRET, s.r.o. na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom ako predávajúcim a firmou GARRET, s.r.o. ako kupujúcim.

31. Ďalšia údajná kúpna zmluva mala byť uzatvorená dňa 25.03.2011 medzi predávajúcim - firmou GARRET, s.r.o. a žalovaným ako kupujúcim. Predmetom kúpnej zmluvy mali byť nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území C. evidované Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, Katastrálnym odborom na LV č. XXX ako parcela KN-C č. 76/1 - orná pôda o výmere 788 m², parcela KN-C č. 76/2 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 157 m², parcela KN-C č. 76/4 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 101 m², rodinný dom súp. č. XXX postavený na parcele KN-C č. 76/2 a garáž súp. č. XXX postavená na parcele KN-C č. 76/4 s kúpnu cenou 330.000,- eur, ktorá mala byť vyplatená v hotovosti alebo na bankový účet predávajúceho uvedený v záhlaví tejto zmluvy v lehote 10 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k predmetu kúpy do katastra nehnuteľností. Návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech kupujúceho - žalovaného bol podaný na Správe katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011 o 09.27 hod. Správa katastra Kysucké Nové Mesto dňa 28.03.2011 o 13.31 hod. vydala rozhodnutie č. V 338/2011, ktorým povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená medzi predávajúcim, firmou GARRET, s.r.o. a žalovaným ako kupujúcim.

32. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obidve kúpne zmluvy mali byť uzatvorené dňa 25.03.2011. Firma GARRET, s.r.o. ako predávajúci však i napriek konštatovaniu v kúpnej zmluve v čl. I., ktorá mala byť uzatvorená so žalovaným ako kupujúcim, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, nebola vlastníkom prevádzaných nehnuteľností s poukazom na ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Firma GARRET, s.r.o. nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam až na základe právoplatného rozhodnutia Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. V 336/2011 zo dňa 28.03.2011. Vlastníctvo sa pri zmluvnom prevode nadobúda vkladom tohto práva v katastri nehnuteľností. Pod vkladom do katastra je treba rozumieť vydanie rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva katastrálnym úradom, ktoré je právoplatné. Právne účinky vkladu nastávajú až právoplatným rozhodnutím o povolení vkladu.

33. Vzhľadom k vyššie uvedenému zo strany predávajúceho, firmy GARRET, s.r.o. došlo k porušeniu zásady „nemo plus iuris transfere potest quam ipse habet“ - nikto nemôže na iného previesť viac práv než sám má. Uzatvorenie kúpnej zmluvy nevlastníkom je v rozpore s uvedenou zásadou a následkom je jej absolútna neplatnosť pre rozpor so zákonom.

34. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého považoval kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi predávajúcim firmou GARRET, s.r.o. a kupujúcim - žalovaným, datovanú dňa 25.03.2011, ktorej predmetom mal byť prevod vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam za neplatný právny úkon z dôvodu, že spornú kúpnu zmluvu ako dvojstranný právny úkon nepodpísali účastníci právneho úkonu na tej istej listine v zmysle právnych predpisov. Na kúpnej zmluve zo dňa 25.03.2011, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného evidovanej pod č. V 338/2011 zo dňa 28.03.2011 sa nenachádzajú prejavy účastníkov spornej zmluvy, t.j. ich podpisy na jednej listine, čo viedlo k správne právne záveru okresného súdu s poukazom na § 46 ods. 2 OZ, že predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedodržanie predpísanej formy v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Napriek rozsiahlemu dokazovaniu vykonanému v predmetnom konaní nebol preukázaný opak s tým, že dôkazné bremeno spočívalo na žalovanom.

35. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy zo strany predávajúceho - žalobcu listom zo dňa 20.04.2011, a to z dôvodu, že kupujúci firma GARRET, s.r.o. mu v rozpore s ust. čl. III kúpnej zmluvy (kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim - žalobcom a kupujúcim - firmou GARRET, s.r.o.) do dňa písomného oznámenia o odstúpení od kúpnej zmluvy neuhradil kúpnu cenu. V dôsledku uvedeného došlo k zániku právneho titulu nadobudnutia vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam spoločnosťou GARRET, s.r.o. s účinkami ex tunc, t.j. od počiatku. Zo zákona tak došlo k obnove vlastníctva žalobcu k spomínaným nehnuteľnostiam.

36. Pokiaľ žalovaný argumentoval skutkovou okolnosťou, že do dňa účinnosti odstúpenia žalobcu od kúpnej zmluvy zo dňa 25.03.2011 uzatvorenej s firmou GARRET, s.r.o. došlo k platnému prevodu vlastníctva predmetných nehnuteľností z firmy GARRET, s.r.o. na žalovaného ako dobromyseľného nadobúdateľa s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR tak odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je uvedená argumentácia nedôvodná. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnom konaní žalovaného nemožno považovať za dobromyseľného nadobúdateľa vlastníckeho práva, pretože nie je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že žalovaný bol dobromyseľným s tým, že vec riadne podľa práva nadobudol. Poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. Ochrana dobromyseľnému nadobúdateľovi je možné poskytnúť len v prípade riadneho nadobudnutia vlastníckeho práva v dobrej viere a bez rozporu s ust. § 39 OZ. Opačná interpretácia by narušila celý koncept právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv.

37. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

38. Pokiaľ odvolací súd svoj právny názor vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom a zmeňujúcom rozhodnutí zmenil, tak odvolací súd udáva, že odvolací súd môže svoj právny názor zmeniť a nie je viazaný svojim predchádzajúcim právnym názorom v predmetnej veci, lebo zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nie je možné vyvodiť, že by odvolací súd nemohol už vyslovený právny názor vo veci v skoršom konaní zmeniť. Tento záver sa javí logickým i z dôvodu, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu už právny poriadok neposkytuje stranám sporu žiadny riadny opravný prostriedok. Bolo by preto v rozpore s účelom civilného sporového konania, ak by odvolací súd pod ťarchou svojho skôr vysloveného právneho názoru musel vo veci rozhodnúť rovnako, ak by bol presvedčený o nezlučiteľnosti takéhoto rozhodnutia s právnym poriadkom a vyvíjajúcou sa judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Odvolací súd teda nepostupuje v rozpore s procesnými predpismi, ak svoj predchádzajúci právny záver v danej veci zmení a rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdí.

39. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu. Preto odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

40. V zmysle ust. § 453 ods. 3 CSP súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. Trovy dovolacieho konania priznal úspešnej strane sporu v plnom rozsahu s tým, že o jej výške rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

41. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)